

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Szerkesztő: SINGER MIHÁLY.

EGYES SZÁM ÁRA 3 CENT.

VI. Évfolyam. 43. szám.

NEW YORK, N. Y., TRENTON, N. J., PITTSBURG, Pa., PÉNTEK, 1909. MÁJUS 28-án.

VI. Year. No. 43.

AZ ÁLMOS FÉLISTEN.

KOSSUTH FERENCZ VISSZAVONUL A MAGÁNÉLETBE.

Bánffy Dezső báró, az erősebb volt miniszterelnök minapában elmondta beszámolóját Szeged város választópolgársága előtt. Budapestre elrándult vele Szegedre a magyar közélet egyik legrégibb harcosa: Eötvös Károly. Az öreg vajda is mondott beszédet. Mint mindig, ez alkalommal is figyelemre méltó beszédet mondott. Beszéde során mondott azonban olyasvalamit is, ami különösen fontos reánk amerikai magyarokra nézve, akik a hazai állapotokat csak híradásból ismerjük, akik nem látjuk testi szemünkkel azokat a hullámzásokat, amelyek a magyar nemzet szívénél mélyen végbemennek.

Szólásra ezeket mondotta Eötvös Károly: *A mohácsi rész óta a magyar habször fogott fegyvert a Habsburgok ellen, s MOST KERÜL SORRA, HOGY MEGCSELEKEDJE HETEDSZER.*

Eötvös Károlyt komoly politikusként Magyarországon egyik legkomolyabb politikusként ismerjük. Amellett öreg ember. Őréa még az ellenség sem foghatja, hogy fiatalos megfontolatlanaságból, vagy merő demagogiából áll ki a porondra olyanok elmondására, amelyeknek urát állni nem bírja.

Ha tehát Eötvös Károly azt mondja, hogy a magyar nemzet MOST hetedszer fog fegyvert fogni a Habsburgok ellen, akkor ez a mondás bevilágít a magyar nemzet meztelen nyomorába s megérteni vélünk, hogy Ausztria megint oly jogtörpásra vetemedik, aminőt még a birkatürelmű magyarok sem bírnak elviselni.

Lapunk előző számának vezércikkében rámutattunk arra, hogy Ferencz József egy katonai ünnepély alkalmával Ausztria jövődjéről, nagyságáról s ezzel kapcsolatban az összbírodalom létesítéséről beszélt.

Ferencz József is abban a korban van már, amelyben a fiatalos lelkesedés nem ad íres, megfontolatlan szavakat az ember ajkára. Ferencz József merev tagadása a magyar nemzeti törekvésekkel szemben, Ferencz József beszéde az összbírodalomról és Eötvös Károly abbéli kijelentése közt, hogy megint fegyvert szoritának a magyar nemzet markába, van tehát okozati összefüggés.

Minden jel arra vall, hogy a hazai fényes veszélyben van. Ferencz József maga mondta, még pedig a leghatározottabban mondta, hogy felidézze a Bach-korszakot, hogy beamtereket állít a magyar nemzet élére, ha azok, akik magyar nemzeti bankot, önálló vámterületet, a boldogulás egy kis módját akarják nemzetük számára, örökre fel nem ébrednek ebbeli álmaikból, még pedig hamarosan.

Ezekkel a fenyegetésekkel szemben a függetlenségi elhatározást, hogy június harának hatodik napján országos gyűlést tartanak, amelyen kifejthetik kívánásaikat és állást foglalnak az osztrák erőszakkal szemben.

Ez az országos gyűlés a függetlenségi vezérének inába szállt. *Kossuth Ferencz most egyszerre álmos lett.* A politikai zaj bántja az idegét. Visszavonul. Aludni akar.

Bécs fenyeget. Ferencz József az öklével hadonáz. Eötvös Károly ki-fojtja, hogy a dolgok jelenlegi állása

szertint a magyar nemzetnek hetedszer fog kelleni fegyvert fogni a Habsburgok ellen. A függetlenségi képviselők szükségét látják annak, hogy, félre-verte a politikai harangot, fellármázzák a nemzetet. És ez aggasztó, kétségbeesztő tünetek közt *Kossuth Lajos* fia, a valóságos belső titkos tanácsosa átvedlett Kossuth Ferencz csak egy vágyat ismer: a veszély pillanatában kimenekülni akar a háborgó hullámokból. Visszavonul.

Nem tudjuk, miképp éreznek odahaza. Bennünk amerikai magyarokban azonban fogalomná vált a Kossuth-név, fogalomná, mely a legáltalósabb hazaszeretetet, a legelsősebb elszántságot, a legönzetlenebb önfeláldozást jelenti. Ezt a fogalmat még Kossuth Lajos fia sem fogja belőlünk kiölthetni. Ha a félistennek fia álmos, ha Kossuth Ferencz visszavonul, ám menjen aludni. Sok millió magyar fogja elfoglalni az ő helyét és magát Kossuth fiának kikiáltani. A magyar nemzet nem fog visszavonulni, a magyar nemzet ki fogja törölni szeméből az álmot, amikor Bécsben megint halálos csapásra készülnek el-lene.

A nemzeti kormány helyét elfoglalja maga a nemzet, az a nemzet, amely tud hinni és tűrni, de egyebet is tud, amikor fagyos kézzel belemarkolnak szívének melegébe.

Hadd menjen hát aludni Kossuth Ferencz. És ne zavarja meg álmát még apjának emléke sem.

Singer Mihály.

COLUMBUS LEFÖZVE.

Magyar ember járt először Amerikában.

Pivány Jenő philadelphiai kollégáinktól vettük a következő érdekes levelet:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! A Bevándorló f. hó 25-iki száma közli azon chicagói sürgönyt, amely szerint Minnesota államban egy ékírásos követ találtak, amely azt bizonyítaná, hogy ott 1362-ben normanok jártak. Amihez a cikkirő azt a megjegyzést fűzi, hogy, ime: „a rég elporladt Columbstól most akarják elvenni a babért” és „ki akarják sütni, hogy tulajdonképpen nem is ő fedezte fel ezt az országot.”

Alig hinném, hogy a norman őseik diécsőségében büszkélkedő norvégoknak ez volna a szándékuk. Már régibb idő óta ismeretes történelmi tény azonban, hogy a normanok már öt évszázaddal Columbus híres felfedezése előtt gyarmatokat alapítottak volt Groenlandban és onnan felfedező utakat tettek Dél felé az amerikai kontinensen. Ezekről több islandi krónika szól, amelyek közül a legtekélyesebb a „Heimskringla” néven ismeretes, amely, minthogy adatainak nagy része egyéb hiteles forrásokból megerősíthető, történelmi kutfőnek van elismerve. A groenlandi gyarmatok vagy négyszáz évig állottak fenn és egy időben külön püspökük is volt a szentekért; ellenben a tulajdonképeni Amerikába tett utjaik csak ka-

csak a tizenegyedik század első felében fordulnak elő. A Minnesotában talált köv tehát — ha ugyan nem hamisítvány — csak annyiban érdekes, mert azt bizonyítja, hogy a vakmerő normanok még a tizenegyedik században sem felejtették el *Vinland*-ot [a „Bevándorló” tévesen *Vineyard*-ot irt] és hogy onnan 41 napi távolságra is elmerészkedtek Nyugat felé.

Vinland felfedeztetése, ami körülbelül az 1000-ik évben, tehát Szt. István megkoronázatása idejében történt, minket magyarokat különösen is érdekelhet. A Vinland, vagyis Szőlő-ország, elnevezés ugyanis a *Heimskringla* szerint onnan eredt, hogy ott egy a normanok utazásában résztvevő „déli országbeli” ember, akit *Ök Tyrker*-nek, vagyis töröknek neveztek, szőlőt talált, ami fölött való nagy örömeben először csak *törökül* tudott beszélni, s csak, miután igazottságából némileg magához tért, tudta a dolgot norman nyelven elmondani.

Laing Sámuel, egy a norman történelemben igen jártas történész, aki a *Heimskringla*-t angolra fordította és Londonban 1844-ben kiadta, azon véleményen volt, hogy ezen Tyrker bizonyára magyar volt. Minthogy ezzel ellentétben, a *Heimskringla* többi angol nyelvű kommentátora Tyrker-t minden áron németnek akarja megtenni, alaposabban kezdem tanulmányozni a dolgot, és a felhozott és felhozható bizonyítékok és érvek kellő mérlegelése után azon meggyőződésre jutottam, hogy az islandi kövölt Tyrker-je, aki ötszáz évvel Columbus előtt járt már Amerika földjén, semmi esetre sem lehetett német, hanem minden valószínűség szerint magyar volt. [Bár az sincs kizárva, hogy besenyő lehetett.]

Erre vonatkozó tanulmányomat *Dr. Borosky Samu* ur, a Magyar Történelmi Társulat titkára, amint épp a napokban volt szíves értesíteni, a „Századok” egyik legközelebbi számában fogja közzétenni, amikor is azt tisztelt Szerkesztő ur, ha érdeklí, egész terjedelmében megismerheti. Kollégialis üdvözléssel, őszinte tisztelettel, *Pivány Jenő*.

HAJÓRÓL OLTÁRHOZ.

Magyar pap esküvője New Yorkban.

Azok között, kiket megterhelő szívvel, kétkedve reménykedő lélekkel hozott ide tegnap a „Szlavonia” gőzös Magyarországból, volt egy fiatal hölgy is, akinek szíve nem engedett tért sem a bánatnak, sem a kétkedésnek. Tele volt az a legédesebb szerelemmel. Völegényéhez jött ide Ungvárról s a völegény várta őt a kikötőben s a hajóról az oltár elé vitte.

Griczman Annának hívják a boldog menyasszonyt, s a még boldogabb völegény — ha ugyan fokozat lehetséges — tiszt. *Székelly Sándor* magyar ref. lelkész, aki az Ohio állambeli Columbusból sietett ide, hogy mindjárt megérkezésekor szívére zárhassa válszítottját.

A fiatal párnak zavartalan boldogságot kívánunk.

DECORATION DAY.

MI AMERIKAI MAGYAROK IS DISZITÜNK SIROKAT.

Hétfőn fogja Amerika népe megülni a kegyelet ünnepét: a sirdisítés napját. E hatalmas köztársaság minden városában és falujában kivonulnak az emberek azokra a csendes helyekre, ahol azok a férfiak porladoznak, akik akár a csatamezőn kivitt győzelmekkel, akár a békés munkálkodás műhelyében egy-egy lépéssel közelebb hozták az Egyesült Államokat ahhoz a nagysághoz, amely most az egész világ bámulatának tárgyát képezi.

Ez az általános kegyelet nem kommandóra nyilatkozik meg. A szív diktálja ezt a kegyeletet, amelyre már az iskolában tanítják a gyermeket. S az amerikai nép e kegyelethez nemcsak bámulattal tölt el bennünket ez ország népe iránt, amelyről oly szívesen azt állítják a vén Európában, hogy egyedül a dollár előtt tud térdet hajtani. A bámulat mellé odaszegődik az irigység. Szinte irigyeljük Amerikát halottaitól azt a kegyeletet, amely az élők adóznak nekik. Irigyeljük ettől az országtól azt a hazaszeretetet, amely a holtaknak feltámasztásával minden évben erősebb gyökereket ver az amerikaiak szívében.

Ezt a hazaszeretetet, ennek a hazaszeretethez ilyen módon való megnyilatkozását szeretnénk átültetni a magyarok szívébe, hogy ők is, leborulva nagyjaink előtt, ezeket példaképeiket után induljanak és nemcsak csillagos beszédekkel, de gyakorlati tettekkel szeressék hazájukat.

Az idén mi is diszítünk sirokat. Magyar vértanúknak sirját. Oly vértanúknak sirját, akik nem a saját hazájuk politikai vagy gazdasági céljaiért vértettek el.

Pennsylvaniaiának Smithtown nevű helyiségébe fognak hétfőn elzarándokolni a magyarok, hogy a jacobs creeki áldozatok sirja fölött egy néma imára leboruljanak. És az *Amerikai Magyar Szövetség* a munka magyar vértanúinak sirja fölé szobrot emel. És magyar szónokok el fogják zokogni bánatukat. És könyvek között lesznek azoknak sirjára, akiknek élete virágtalan, csupa tövis volt s akik még utolsó álmukat sem abban a földben álmodhatják, ahol édesebb volna nekik a feltámadás.

Hány magyar ember sirját kellene diszítünk itt Amerikában? Hány oly magyar emberét, aki szívének minden melegével azt a hazát szerette, amelyből egy átkos politika őt kizavarta?

Ha az még élne, aki egykor leborult ugyanazon nemzet nagysága előtt, amelyet az ő lángoló hazaszeretete ébresztett nagyságra, ha Kossuth Lajos üzenhetne magyar népének, akkor talán nem izzadnának Amerika bányáiban a magyarok százazrei s az amerikai munka magyar vértanúinak nem kellene emléksobrot emelnünk egy pennsylvaniai falu elhagyott temetőjében.

De Kossuth Lajos nem él. Erős keze a sirban porladoz.

Sirdisítés napja van. Zarándokoljunk hát el ahhoz a sirhoz, amelyben az utolsó magyar apostol nyugszik. Elevenítsük fel teitét és ves-

sük azokat szíveinkbe. Ha odahaza megfelledezték Kossuth Lajosról, amikor megfelledezték tanairól, támaszszuk mi amerikai magyarok fel őt a sirjából, mert meglehet, hogy nemso-kára szükségünk lesz az ő vezető kezére.

ORTH JÁNOS.

Washingtonban nem hisznek benne.

Említettük, hogy az Ohio állambeli Painesvilleben egy munkás magát Orth Jánosnak, ez elhunyt Szalvátor János főhercegnének mondja.

Egyes lapjaink oldalakat szentelnek ennek a „szenzációnális” eseménynek, mely szerintünk csak egy újabb megismétlődése annak a „humbugnak”, mely majdnem minden évben bejárja a sajtót.

A washingtoni magyar nagykövetség, amelynek ügyeit most Ambrózy báró intézi, osztja véleményünket. A painesvillei munkással csak akkor fog foglalkozni, ha ez bizonyítékokkal igazolja személyazonosságát. Eddig nem tette s valószínű, hogy a jövőben sem fogja tehetni.

MEGZAVART NÁSZÉJ.

Oltártól a börtönbe hurcolták...

A Michigan állambeli Bay Cityben a hatóság csunyán belenyúlt egy Roland Rich nevű elkelő fiatal ember örömeibe. Akkor cipelte a börtönbe, amikor eltávozott az oltártól, hogy fiatal házasságának édes örömeit élvezze.

Azzal vádolják a fiatal embert, hogy néhány pillanattal az esküvő előtt megölte az öreganyját.

Rich egyedül volt az öreg asszony-nal. Egy néneje épp akkor toppant be, mikor a fiatal ember a nagyanyját, akinek ruhája lángokban égett, a há-lószobájából kivonszolta. Azzal védekezett, hogy az öreg asszony gondatlanságból magára gyújtotta az ágát s ő megmenteni akarta. A bíróság hitt is neki, míg az orvosok meg nem állapították, hogy az öreg asszony koponyája be van zúzva.

KOSSUTH MARAD.

Zerkovitz Emil mondja.

Lapunk már sajtó alatt volt, mikor *Zerkovitz Emil* kereskedelmi tanácsos, a keresk. muzeum new yorki levelezője révén arról értesülünk, hogy Kossuth Ferencz nem lép vissza a magánéletbe, hanem tovább is a függetlenségi párt vezére lesz.

Adjuk a hírt, habár fentartjuk a vezércikkünkben közzétett, Kossuth visszavonulásáról szóló hírt. Maga Kossuth jelentette ki a közelmúlt-hogy visszalép, ha a párt egysége fel-bomlik. Ez az egység tényleg megszűnt. A nemzeti kormány és maga Kossuth vitte bele a pártba a diszharmoniót. Így hát komolyan hihetünk abban, hogy a „nagy” vezér aludni megy.

Németh János V. OSZÁRANI ÉS KIRÁLYI KONZULI ÜGYVIVŐ, A LEGREGIBB ÉS LEGMEGBIZHATÓBB PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJAJEYELARUSÍTÓ BANKÁR AMERIKÁBAN. A HONFITÁR.

AK MINDEN NEVEN NEVEZENDŐ ÜGYEIBEN LELKISMERETESEN JÁR EL ÉS EZÉRT MINDENKI TELJES BIZALOMMAL CSAK HOZZA FORDULJON. ARJEGYZÉKEKERT, BORITEKOKERT, VALAMINT

MINDEN FELVILAGOSÍTÁSÉRT IRJON E SZIMEN:

John Németh, Banker, 457 Washington St., New York, N. Y.

MAGYAROK AMERIKÁBAN.

THURY ILONA BUCSUFELÉP-
TE. Ünnepet ült szombat este a new
yorki magyar színházlátogató közön-
ség és ünnepet ültek maguk a színé-
szek is. Azok a sokat hányatott ma-
gyar színészek, akiknek a lefolyt négy
esztendőben kevés jutott ki az elisme-
résből, de annál több a nyomorúság-
ból s akik — bármiképp vélekedjünk
is a tehetségükről meg az egyénisé-
gükről, — nemes ambícióval végeztek
egy darab magyar kulturmunkát ide-
gen földön, szombat este utolsószor
játszottak együtt egyik legkedvesebb
és legtehetségesebb kollegájukkal,
Thury Ilonával. Kitétek tehát ma-
gukért, jó előadást nyújtottak. S ma-
ga a magyar közönség, mely az utolsó
időkben valahogy elidegenült a ma-
gyar színházról, arra a hírre: hogy
Thury Ilona bucsuzik, elzáródokolt
a Webster Hallba, a new yorki ma-
gyar színház küzdelmes életének
színhelyére és megtöltötte azt minden
zegeben-zugában. Thury Ilonát jött
ünnepelni. És ünnepelte virágokkal,
taposokkal és — a szó szoros értelmé-
ben — könyvekkel.

„Felső Klári”-t adták, Rátkay
Lászlónak ezt a drámai jelenetekben
gazdag népszínművét Thury Ilonával
a czím szerepben. Thury Klária
fotográfiai hűséggel mutatta nekünk
a bolondos fiatal leányt, aki mámoros
szerepmében elfelejtte maga körül a vi-
lágot, elcsicsereg, mint a madár és
mókázik, mint a gyerek, akinek lehoz-
ták az égről a csillagokat. És láttuk
Kláriájában a gyanakvó asszonyt, aki-
nek szívet a ketyel kinja marja, aki
hinni akar s az első barátságos szóra
szerepmébe temeti gyilkos bánatát. És
láttuk végül benne a kiábrándult asz-
szonyt, aki kegyelmet ismerni nem
akar s akinek a kítőró haragja a por-
ba sújtja lelkének eltíróját. Gyö-
nyörően játszottá végig Thury Ilona
a női érzelmei egész skáláját s a min-
den megjelenése után felviharzó taps
valóban megérdemelt volt. Méltóan
sorakozott Thury Ilonához *Bosóky
Boriska*, akinek Viola évfája igazán
kabinetalakítás volt. Szerepmében és
haragjában, odaadásában és boszúja-
ban, fektelenségében és magabizálá-
sában egyaránt művésznőnek bizo-
nyult, aki biztos kézzel tud elbánni a
szenvédélyek hangszereivel. *Karacs*

Imre, akin az utóbbi időben annyi sok
kifogásolni valót találtunk, Fátol
Ferkójával kiköszörülte a csorbát.
Meleg érzéssel játszott és majdnem
minden egyes énekszámát meg kellett
ismételnie. Valóban kitűnőt nyújtott
Heltai Árpád mint *Aba András*. A
nagy-lelkű szerelmes, aki imádottja
kedvéért visszafajítja érzelmeit, hogy
ezek azután annál nagyobb elemi erő-
vel törjenek maguknak utat, benne a
semmitmondó pózólástól ment jó szem-
melyesítőre talált. Ugyancsak figye-
lemre méltó alkotás volt *Horváth La-
jos* Istókja, aki jóízű humorával meg-
kacagattatta a közönséget. Különös
felemlítést érdemel *Bródy Henrik*, aki
mint *Bence* minden színpadi ké-
szültséget árukt el. A kisebb szere-
pekben *Erdős Paula*, *Karacs Ilonka*,
Almássy Irma, *Kosztó Ákos*, *Krausz
József*, akiben sok komikum van, *Fo-
dor Géza* az előadás kikerekítéséhez
sokban járultak. Felemlítésre méltók
még *Fehér Jenő*, aki Tenger Ádám
szerepében, s *Lukács Márton*, aki
mint *Csik Vendel* típusai voltak ugy-
hangjukban, mint külső megjelené-
sükben a magyar iparosnak.

Mikor a második felvonás végén a
taps elnémult, *Singer Mihály*, a *Be-
vándorló* szerkesztője a színpadra lé-
pett és Thury Ilonát kezénél fogva,
tolmácsolta a közönségnek iránta ér-
zett szeretetét, majd átadott neki egy
gyémántokkal kirakott arany karpe-
recet mint a közönség ajándékát. Vé-
gül körülbelül a következőket mondo-
ta: „Az mondják, hogy az irodalom és
művészet visszatükröztetik a nemzet
lelkét. Igaz. De én tovább megyek.
Én azt mondom, hogy az irodalom és
művészet lelket öntenek a nemzetbe,
biztatják, amikor esüggel, erősitik, a
mikor elgyengül, élesztetik, amikor
haldoklik. S mégis, amíg hosszú avat-
nak mindenkit, aki hazája mellett

Lelekészek és egyleti titkárok ne feledjék,
hogy
KÉTSZÁZ HÍMZETT MAGYAR ZÁSLO
hirdeti, hogy az egyedüli megbízható
magyar zászló- és jelvénykészítő
Perényi Béla
335 EAST 14th STREET, NEW YORK.
Írjon árjegyzékért és költségtérletért.

kardot ránt, addig az írók és művé-
szek mostohagyermekai a magyar
nemzetnek. Szerencsére az amerikai
magyarság, a new yorki közönség le-
dobta magáról azt a csunya magyar
nemzeti jellemvonást. A new yorki
magyarok ezrével jöttek el, hogy kö-
szönetet mondjanak a magyar kultúra
egy derek napszámosának, Thury Il-
onának, akit a deszkákról a kultúra
íranti kötelességektől nagyobb és
szentebb kötelességek visszaszólítottak
az életbe. Thury Ilona visszasiet Ma-
gyarországba férjéhez és gyermekei-
hez és kívánom, hogy körükben lelje
fel az élet legnagyobb boldogságát.
Ha azonban a jó vagy balszerencse
idehozza őt megint körünkbe, mind-
megannyian tárt karokkal fogjuk őt
fogadni.”

A viharosan megtapsolt beszéd után
a harmadik felvonás ugyancsak viha-
ros tüntetések közt folyt le. Az elő-
adást táncmulatság követte.
Vasárnap Thury Ilona a Bartók-
féle magánvendéglőben estebédet
adott színésztársainak, akik számos
felkészítőben ez alkalommal is kife-
jezést adtak a távozó művésznő iránt
érzett szeretetüknek.

BEVÁNDORLÁS MAGYAROR-
SZÁGBÓL. A lefolyt héten ismét
csak számosan érkeztek Magyaror-
szágból a new yorki kikötőbe. EZER-
ÖTSZÁZTIZENEGYEN jöttek, köztük
326 fajmagyar, 542 tót, 258 sváb,
286 horvát és 99 román.

A bevándoroltak közül *New York*
államban maradt 25 magyar, 61 tót,
14 sváb, 16 horvát. *Pennsylvania*-
ba ment 30 magyar, 72 tót, 34 sváb, 8
horvát. *Ohio* államba utazott 52 ma-
gyar, 49 tót, 49 sváb, 6 horvát és 22
román. *New Jersey* államba ment
23 magyar, 67 tót, 32 sváb, 39 horvát
és 12 román. *Connecticut* államba
utazott 17 magyar, 18 tót, 6 sváb, 19
horvát. *West Virginia*ba ment 11 ma-
gyar, 39 tót, 16 horvát, 6 román. *Mis-
souriba* utazott 22 magyar, 43 tót, 45
sváb, 26 horvát. *Michigan* államba
ment 47 magyar, 51 tót, 5 sváb, 58
horvát és 14 román. *Delaware*ba 5
horvát utazott. *Illinois* államba ment
29 magyar, 60 tót, 10 sváb, 49 horvát
és 15 román. *Indiana*ba utazott 51
magyar, 44 tót, 31 sváb, 11 horvát és
30 román. *Wisconsin*ba ment 19 ma-
gyar, 38 tót, 32 sváb, 30 horvát. *Califor-
niába* 3, *Coloradoba* 9 horvát uta-
zott.

Alapították az 1889-ik évben.

Egyesült erővel.

JACOB KLEIN

MAGYAR BANKHÁZ, HAJÓJEGY- ÉS KÖZJEGYZŐI IRODA.

A PENNSYLVANIA VASÚTTÁRSULAT EGYEDÜLI MAGYAR FÜGŐNYKÉSE

1340 PENN AVENUE, PITTSBURG, PA.

207 SIXTH AVENUE, HOMESTEAD, PA.

DUQUESNE, PA.

KÖLDUNK PÉNZT az ó-hazába gyorsan és biztosan; a legrövidebb időn belül kéz-
besztjük a pénz kintalását igazoló eredeti postai feladó-vevényt.VESZÜNK ÉS ELADUNK külföldi pénzeket. Pennsylvania állam bankházainak
nagy részét mi látjuk el haza pénzzel. Pénzkelet elfogadjuk megörzés végett és fize-
tünk kamatot; kívánságára elhelyezük bármely hazai bankban, vagy a Magyar Királyi
Postatakarékpénztárban és beszeressük az eredeti betétkönyvecskét.ELADUNK HAJÓJEGYEKET bármely hajóra a hajótársulatok eredeti árán és
nagy kiterjedésű összeköttetésünkönl fogva utasaink mindenütt a kellő védelemben
részesülnek.JOGI KATONAI, TELEKKÖNYVI ÉS HAZAI PERES ÜGYEKBE szakértelem-
mel, gyorsan és pontosan járunk el.

Írjon árjegyzékért e címre:

JACOB KLEIN

1340 PENN AVENUE,

PITTSBURG, PA.

WILLIAM S. SUSSMAN

INGATLAN-ELADÁS ÉS BIZTOSÍTÁS.

KÖLCSÖNÖK INGATLANOKRA.

Telefon: 5522 Broad.

42—44 BROAD STREET,

38—40 NEW STREET,

NEW YORK.

RADÓCZY PLÉBÁNOS HAZA-
UTAZOTT. *Radóczy Károly* trento-
ni római kath. plébános, amint lapun-
kat Trentonból értesítik, kedden Ma-
gyarországba utazott. A távozó plé-
bános távolléte alatt *Kosalkó József*
plébános fogja helyettesíteni. Értesü-
lésünk szerint *Radóczy plébános* tan-
ügyi czeleokra apáczákat fog magával
hozni Magyarországból Trentonba.

ÜNNEPI LAKOMA STEINBER-
GER MÁRTON DOKTOR TISZTE-
LETÉRE. Említettük, hogy *Stein-
berger Márton* jeles new yorki honfí-
társunkat a múlt héten az orvostudo-
mányok doktorává avatták. Számos
barátai és tisztelői ebből az alkalom-

ból ünnepi lakomát rendeznek a tisz-
teletére. A lakomát ma, péntek este
fogják megtartani a Monopol-kávéház
külön terében.

MEGINT DEPORTÁLNAK EGY
MAGYAR CSALÁDOT. *Korpa Mik-
lós* honfírtársunk a minap érkezett ide
Magyarországból feleségével és három-
éves fiacskájával. A családot letar-
tóztatták azonban Ellis Islandon, mi-
vel az orvosok a gyermeknek az elme-
baj tüneteit vették észre. A szeren-
csétlen családot valószínűleg vissza-
küldik Magyarországra.

MAGYAR CZIMKÉP ANGOL FO-
LYÓIRATON. Most vetjük a *Pitts-
burghban* megjelenő *The Index* nevű

Tárcza.

LEVELEK A FIÓKBAN.

Írta: Pásztor József.

Egy alacsony, cvikkeres ember lé-
pett be a Tátrai irodájába. Tátrai
éppen akkor akasztotta fel a telefon-
kagylót s amint meglátta a vendéget,
egyszerre szelid fény lobbant fel a
szemében.

— No, mi lelt? — kérdezte Tátrai
az érkezőt. — Olyan szokatlanul ko-
moly arcot vágysz?

Derisen végigmérte a vendéget, rá-
mutatott egy székre, szivardobozt tolt
elébe s maga is leereszkedett egy szé-
ke.

A másik komolyan a Tátrai életvi-
dám, egészséges arcába nézett.

— Tudod, hogy jó barátod vagyok,
— kezdte. — A feleséged is ismerem.
Hiszen a házirosvosuk voltam, még mi-
kor otthon volt. Tudod azt is, hogy
nem vagyok fecsegő ember, azért ne
haragudj meg, ha valamire figyelmeztel-
tek... amivel talán elejét veheted
valami bajnak idejekorán... Szébb,
épebb házasságot, mint a tietek, keve-
sebb láttam. A feleségednek mindene
megvan, ami boldoggá teheti. Két
gyönyörű gyermek, jólét. És te? Le-
sed minden kívánságát. Minden gon-
dolatot a családodé. És mégis. A
feleségedet ugyszólván a babái mellől
röpítetted a házadba... Az ilyen fiatal
gazdagabb kielégülést keres... Neked
pedig nincs elég időd vele foglal-
kozni.

Tátrai türelmetlenül hallgatta a
szavakat. Ellökte a szivarját s kel-
letlenül a barátja arcába nézett.

— Mit akarsz tulajdonképpen?

A másik felnezt.

— Ismered te jól Linnertet?

Tátrai boszusan mozdult meg.

— Sose törekedtem arra, hogy meg-
ismerjem. Felületes, fecsegő ficzkó-

nak tartom. Hiszen csinos ember.
De hát mit akarsz vele?

— Látod, máris felindultál, pedig
ezt nem akarom. Talán magad is sejt-
ted. Meg vagyok róla győződve, hogy
még nincs semmi baj, kedves barátom...
Ha erre gondolkod, nem jöt-
tem volna hozzád.

Tátrai elvörösödött.

— Nem ismered a feleségedet!

— Jó, jó. Asszony. Fialat, gyer-
mekasszony. Tele finomsággal. Van
szíve. Éppen azért nem érdemelné
meg, hogy valami ostobaság történjék
vele. S veled. Néhány hét óta min-
dennap látom Linnertet a feleséged-
del. Nem. Nem egyedül. Amikor a
gyerekekkel sétálni megy; véletlenül
találkoznak. Most is láttam őket.
Ennyi az egész. Bizonyosan tudom.
De te keveset foglalkozol vele, jó lesz
tehát vigyázni.

Tátrai nevetett. De a nevetése szá-
razon hangzott. Ráütött a barátja
vállára.

— Eredj haza s bízd a dolgot reám!

Majd csendesebben folytatta:

— Különbö tudom, hogy a javamat
akarod.

Tátrai mosolygva kísérte ki barát-
ját, de amint betette utána az ajtót,
hirtelen elsötétedett az arca. Még
néhány levelet kellett volna elintéz-
nie, de gyorsan bezárta a fiókját s
nyugtalanul járkált fel és alá az iro-
dájában. — Gyötrődött. Hát lehet-
séges-e? Ostobaság. Emmi! Emmi
tenne olyat, amiről ő ne tudna? Hi-
szén ő mindig azt érezte, hogy teljesen
uralkodik a fiatal asszony szívéen. És
éppen ez a jelentéktelen ember!

Kívette az óráját. Néhány perc
mulva dél volt. Hazasietett. A fele-
sége éppen az asztalhoz ültette a gy-
rekeket. Szeliden hajolt az asztal fö-
lé. Fényfolt hullott az ablak lágy
csipkefüggönyén keresztül a nyakára,
amint megmozdult, játszott a haján
s végigfutott fiatal, telt idomáin. A
szóba tele volt az ő szelid, édes virág-
illatával.

A férfi szíve megdobbant. Az asz-
szony csak futólag nézett a szemébe.
Megcsókolta az asszony arcát, a te-
kintetét kereste, de az asszony pillan-
tása gondosan röpködött a gyerekek
arczáról az asztalra, majd az ebédli
ajtaja felé, ahol most hozta be a szo-
baleány a párolgó levelet.

— Hol jártatok délelőtt? — kérde-
zte a férfi s egy picit remegett a hang-
ja.

Az asszony nem nézett fel. Az asz-
talkendőt bogozta össze az egyik gy-
erek nyakán.

— Mint rendesen, — felelte. —
Voltunk a Dunaparton, átmentünk a
budai oldalra is. Már rügyeznek a
gesztenyefák.

— Nem találkoztatok senkivel? —
kérdezte tovább a férfi s nyugtalanul
silkott végig a tekintete az asszony
arcán.

Az asszony egy pillanatra felnezt,
de hirtelen az asztalterítőre esett a te-
kintete, ahogy nyugodtan mondta:

— Nem. Palikának vettem egy kis
sapkát.

Mosolygva nézett a férfi arcába,
amint gyorsan folytatta:

— Majd meglátod, milyen kedves
benne!

A férj szóltalan ette végig az ebé-
det. Ebéd után gyorsan a dolgozó-
szobájába sietett. Az íróasztalához
ült s a fejét a két kezébe szorította.
A halántéka hevesen lüktetett. Majd
felugrott s nyugtalanul járkált a szo-
bájában.

— Nyugalom, nyugalom, — biztat-
ta magát, de csak nem akart lecsitul-
ni.

— Hazudott, hazudott! — kiabált a
lelkében minduntalan egy gyötrő
hang. — Hazudott!

Hát lehetséges ez? Neki! A barát-
ja látta őket sokszor. Talán még töb-
bet is tud, csak kiméletből nem akar
szólni!

Délután szokatlan időben ment ha-
za. A feleségét nem találta otthon.
Éppen ezt akarta. Gyorsan bement

a felesége öltöző-szobájába. Bezárta
maga után az ajtót s a felesége kis
tükrös asztalához lépett. Letérdelt
az asztal elé terített jegesmedvebőrre
s egymásután huzzálta ki az asztalka
fiókjait. Szalagok, csipkefoszlányok
a nyitott fiókokban, néhány hervadt
virág, amit ő adott neki, az egyik
fiókban egy kis babéresokor, amit
Sorrento-ban szedtek a nászúton. A
mint az orrába csapódott a száraz ba-
bérlevelek fűszeres illata, egyszerre
az asztalra esett a feje.

— Szégyen! Ilyen szégyen! — sut-
tozta magában, de hirtelen az utolsó
fiókhoz nyult. Be volt zárva.

Felugrott. Kinyitotta az ajtót. Ki-
futott az ebédlibe. Tudta, hol tartja
felesége a kulcsait. Felmarkolta a
kulcsesomót s gyorsan visszafutott
vele az öltöző-szobába. Letérdelt újra
a kis asztalka elé s izgatottan próbál-
ta a bezárt fiókba a kulcsokat. Egyik
sem illett bele. Eppen ennek az egy
fióknak a kulcsa hiányzott! Hirtelen
kívette a zsebéből a kulcsait. Végig-
próbálta a kulcsokat a zárban. Az
egyik kules beleillett a zárba. A szí-
ve hevesen vert, amint a kis kulcsot
finoman, a két ujja hegye közé szorit-
va, elfordította s lassan kihuzta a fió-
kot. Belemarkolt a fiókba. Levelek.
Az ő levelei, amiket egy angliai uta-
zásából irt a feleségének. A levelek
alatt néhány újságlap. Kivágott ver-
sek egy képes lapból. Egy illatszere-
űveg s az egyik sarokban egy elefánt-
csontfedeli verskötetet. Ezt is ő tőle
kapta. Nyugodtan nyult a könyv
után, amikor egyszerre két papírlap
hullott ki a könyv lapjai közül. Két
levél.

Gyorsan utánakapott. A felesé-
ge levelepapírja! Az ő írása! Kiyni-
totta az egyik levelet s egy pillantást
vetett bele. Mi ez? Nem értette meg
a dolgot. A felesége ír a leveleiben,
de önmagát szólítja meg: „Drága Emmi-
ke!” Következett vagy ötven sor
epekedő, színes szerelmi vallomás.
Míntha valami regényből lett volna ki-

írva. A levél végén aláírva: „A hó-
fehér, piczi kezét ezerszer csókolja
Gusztli.”

— Gusztli? Ez a Linnert neve?

Hirtelen megnézte a másik levelet.

Az is az asszony írása volt. Válasz
a férfinak a másik levele. Szelid,
tartózkodó vallomás, aláírva: „A ma-
ga bánatos Emmikéje.”

Tehát a felesége önmagával levelez-
zik. Képzelt szerelmes levélre, képzelt
szerelmes levélre válaszol s elrejti a
leveleket a kis elefántcsontkötésű
könyvbe.

A férj nagyot sóhajtott. Fájdal-
mas vonás játszott a szája szélén, de
egy kiesit megkönnyebbült. Végigtör-
tülte a homlokát. Óvatosan vissza-
tette a leveleket a könyvbe, becuklta
a fiókot s kihuzta a kulcsot a fiókból.

Körülnézett a szobában. Szeretszét
heverték a felesége ruhadarabjai.
Egy könnyű, világoskék, szalagos pon-
gyola a meleg élettől megfosztva, ösz-
szeomolva hevert a kereveten. Egy
puha bársonyszalag, ami a hajából
esett ki. A kalapja az álló tükröz
fogasan. Az ajtón keresztül beföhérlett
a kis fia ágya. Az ebédli asztalán
karsu váza. Friss mimóza benne. A
virág finom sárga pelyhei mintha re-
mege, a zöld levelkék közé bujva
várták volna az asszony ujjainak
érintését. És mindez az övé. A cse-
ngő, kacagó beszéd, ami betölti reggel
az ebédli. A szelid, meleg alkony-
tok, a forró esték. Órultság lenne el-
veszíteni!

Komor, daczos vonás húzódott meg
a szája körül, amikor a kalapját a fe-
jére tette s a tavaszi kabátját felvet-
te. Elment hazulról s az utcán bele-
ült egy bérkocsiba. Kívette az óráját.
Öt óra. Most otthon lesz. Ilyenkor
otthon szokott lenni. A Linnert laká-
sára hajtott. Gyorsan felutott a
lépcsőn, becsengetett a lakásba. Egy
pillanat mulva szemben állott vele.

— Komoly beszélni valóm van ve-
led, — fordult a csodálkozó fiatal em-
ber arcába, aki éppen a fényes fehér

angol magazin május 15-iki számát, a melynek gyönyörű címkéje magyar. *Király József* honfitársunk tehetségét dicséri. Négyolvas hintón utazó magyar asszonyt ábrázol, aki után bő gatyában vágat a szolga, hogy átadjon neki egy levelet. Az „*Index*” nagyon elismerőleg nyilatkozik Király honfitársunk művészetéről.

RAJCS ZOLTÁN PITTSBURGBAN. A *Bevándorló* pittsburgi irodájának vezetését *Rajcs Zoltán* ur vette át, akit a pittsburgi és környékbeli magyarság jóindulatába ajánlunk. Forduljanak az ottani magyarok Rajcs urhoz, — ezimét legközelebb közzéteszük, — aki készségesen fog mindenkinek rendelkezésére állni.

KAIL G. ÁRPÁD NEW YORKBAN. *Kail G. Árpád* honfitársunk, az előnyösen ismert uniótowni magyar bankár megrongált egészségének helyreállítására a napokban New Yorkba érkezett és kedden visszaautazott Uniótownba.

VISSZA AZ Ó-HAZÁBA. *Tamás János* peeskilli honfitársunkat sulyos csapás érte. A szabolcsmezei Mándokon élő édesatyja meghalt. *Tamás* ur most hazautazik Mándokra a hagyatéki ügy rendezése céljából.

BASCH UR UTAZIK. Említettük már, hogy *Basch Imre* ur, a Budapest fővárosi könyvtár egyik könyvtárnoka tanulmányuton van itt Amerikában és főleg — tanul. A fiatal tudós kedden utazik a nyugati államokba, a hol a könyvtárakat fogja bujni és a társadalmi viszonyokat tanulmányozni.

SZERENCSETLENÜL JÁRT MAGYAR. Az Ohio állambeli Akronból írják lapunknak, hogy az egyik ottani gyárban szerencsétlenül járt *Szendrei András* honfitársunk. A felhúzógép, amelyre *Szendrei* várt, a magasból lejövet a falhoz szoritotta a szerencsétlen embert olyannyira, hogy csaknem megfulladt. A kórházban, ahová hamarosan elszállították, az orvosok megállapították, hogy a fején is szenvedett zúzódásokat, amelyek válságosnak bizonyulhatnak.

NEM KÉZBESITHETŐ MAGYARORSZÁGI LEVELEK A NEW YORKI FŐPOSTÁN. 38 Black Max, 67 Barna Mihály, 91 Benau Wilhelm, 141 Bokol Miss Kathie, 165 Bucko

ingébe rakta be a gyöngyház gombókat.

— Parancsolj, kérlek. Milyen szerencse, — beszélt és székkel kínálta meg Tátraikat.

Tátrai elutasítólágot intett.

— Nem ülök le. Azt hiszem, rövidesen a dologra térhetek. Én nem szoktam teketóriázni. Az életet minden dolgában megfontolással, elhatározással, akarat vezetett. Soha sem akartam olyat az élettől, amit nem érdemeltem meg. De amikhez jogom van, azt meg is védem. Ha kell, az öklömmel is megvédem.

A fiatal ember meghökkenve nézett végig Tátraikat.

— Nem értelek, — hebegte.

— Nem akarom, hogy valaki még az életben együtt lásson a feleségemmel.

— De kérlek...

— Most én beszélek. Várj. Én el tudom intézni a magam dolgát. Én nem fétem tőled a feleségemet. Ne vetséges. Tudom, hogy bökökat mondtál neki, kurizálhattál, mint más asszonyoknak s egyéb nem történt, de ez is fölösleges. Izetlen. Hagyd abba.

— Bocsanatot kérek, de hogy jutok ezekhez a szemrehányásokhoz?

— Nem akarok semmiféle mende-mondákra alkalmat adni. Érted? Nem fagatlak. Tisztában vagyok a feleségemmel. De vigyázz, kerülj el, mert velem gyűlik meg a bajod!

Linnert idegesen megrögzött.

— Én nem lovagias ügyet akarok, — folytatta szikrázó szemmel Tátraik.

— Én csak a boldogságunk érintetlenségét akarom. Pedig egy-két piszkos szó elég, ami bemocskolja. Tehát jöjjél a feleségem felé, hát... nem lesz lovagias ügy, azt becsületemre mondom, hanem lelélek, mint egy kutyát!

Tátrai, mikor kijött Linnertől, egy

József. 199Csaplár Alois, 24 Czimerer Miss Helen, 2 6 Danny Róza, 308 Dollencz Mrs. Josefina, 334 Eisler Mrs. Hermina, 388 Feigenbaum Móricz, 445 Furovati Anton, 470 Gaso Lizi, 498 Ginzenburg H., 537 Gollatz Franck, 584 Gulckunst Filip, 601 Halász rs. Eugen, 653 Hoffman Péter, 745 Karacs Imre, 792 Krich Frank, 844 Krossner John, 862 Krumholz Árpád, 921 Léway György, 950 Dinden P. F., 976 Mach Michel 1052 Metzker Miss Julia, 1091 Morway Mrs. Róza, 1129 Nikmon Simon, 1154 Pachtinger Fanni, 1192 Péter Mrs. Simon, 1231 Prónay M., 1246 Quittenem Max, 1371 Szabó Samu, 1389 Salamon S., 1408 Spannagel Mrs. Anna, 1452 Sayder M., 1496 Sepper Mr. Peter, 1544 Simon Julia, 1569 Sziderits Miss Anna, 1574 Szokol Margit, 1609 Szrulavits Dávid, 1636 Tvardzik S., 1645 Teltsch Sam, 1727 Wayand Georg, 1757 Welber Adolf, 1788 Wojtovich Julia, 1819 Zamadies Rozália, 1829 Zigler Móricz. E. M. Morgan, postamester.

GYÁSZOLÓ MAGYAR. Mély gyász érte *Medgyesi Jánost*, az 5-ik utca 411. száma alatt lakó new yorki honfitársunkat. Feleségét, szül. *Sütő Gizellát*, 22 éves korában elragadta tőle a halál. Két kis gyermek, a négyéves *Józi* és az egyéves *Kornélia* maradt árván. Az ily korán elhunyt asszony Ungvárról származott ide és ott most szülei és hat testvérei fognak keseregni elhunytán. Fogadják a gyászoló *Medgyesi* a mi részvétünket is.

NYILVÁNOS KÖSZÖNET.

Mielőtt eltávoznám New Yorkból, a hova igazán a legszebb emlékek fűznek, még egy szent kötelességet kívánok teljesíteni. Szívemből fakadó köszönetet kívánok mondani New York derék és lelkes magyarságának, mely engem kitüntető szeretetének jeleivel pazarul elhalmozott. Köszönetet mondok a new yorki magyar egyeteknek, melyek színésznői működésében támogatottak. Köszönetet mondok színesztársaimnak és a makedvelő hölgyeknek és uraknak, akik különösen becsüfelleptem alkalmával mellém sorakoztak s az előadást oly sikeressé

pillanatra megállt, hogy lecsillapodjék, de hirtelen magához tért, lesietett az utczára s nagyot lélegzett. Egy kis fájdalom még rezgett a lelkén, de nyugodtabban ment haza.

Másnap délben az ebédnél újra megkérdezte az asszonyt, hogy merre jártak. Az asszony türelmetlenül, szeszélyesen válaszolt, de Tátrai úgy tett, mint aki észre sem vette. Rákövetkező nap az asszony teljesen szótlan volt, harmadnap ki volt a szeme sirva. Tátrai látta, hogy vörösek a szeméi, de nem kérdezte tőle, hogy mi baja. Délután azonban a kis fiókot újra kinyitotta. Egy harmadik levelet talált benne. Ez is a férfinak szült. A levél tele volt keserű szemrehányással, amiért nem jött el. Negyednyással, amiért nem jött el. Negyednap az asszony már észrevette, hogy Tátrai nem hozott haza virágot. Eddig délben soha sem jött haza virág nélkül. Meg is kérdezte.

Tátrai közönyösen igyekezett válaszolni.

— Elfeleltem. Annyi a dolgom.

Ebéd után sietett vissza az irodájába s vacsora idején hazatelefonozott, hogy nem lesz otthon, mert külföldi kollegákkal megy színházba. És így tett egy héttig. Mindig talált valamiféle kifogást.

Egy hét múlva újra vörösré volt sirva az asszony szeme. Tátrai délután, mikor az asszony nem volt otthon, újra felnyitotta a kis leveles fiókot. Csakugyan egy újabb levél. Szomorú bucsu. Szakitás. Szelid szemrehányások. Jobb is, hogy vége a szerencsémnek, mert ő úgy is a férjét szereti. Csak néhány pillanatig kavargott el. Csak néhány pillanatig kavargott el, fejében az idegen mámor. Belátja, hogy ez ostobaság volt.

Amikor Tátrai este hazatért, látta, hogy az asszony a gyerekeket csókolgatja. Felugrott, ahogy Tátraikat meglátta. Tátrai hűvösen üdvözölte az asszonyt s be akart menni a dolgozószobájába.

tették. Az Isten áldja meg mindannyiunkat.

Isten velük és talán — viszonzlátásra.

Thury Ilona.

CSELEDŐSORBAN.

Hogy tisztelik odahaza a nagyok emléket.

Sok szó esett már arról, hogy odahaza az öreg honvédeknek, akik a nagy időkben lángoló szívvel keltek a haza védelmére, öreg napjaikra — szivarcsutkákkal boldogítja a hálás Magyarországot. Amit azonban most irnak hazulról, az igazán az ember fejébe szökteti a vért. Ime az eset:

Az aradi rendőrségen egy töpörödött asszony jelent meg és *cseledőkönyvet* kért.

— Hogy hívják?

— Özv. Kiss Antalné.

Az öreg asszony ezután elmondta a nacionáléját.

— Mi volt a férje? — kérdezte a rendőrhadnagy.

— NEGYVENNYOLCZAS HONVÉDŐRNAGY. KISS ERNŐ TÁBORNOK ÖCSCE.

Az asszonynak kiállították a cseledőkönyvet, mire özv. Kiss Antalné, szül. Lambert Amália, Kiss Antal negyvennyolczas honvédőrnagy özvegye, Kiss Ernő vértanú sógornője, fáradt léptekkel tipegett ki a rendőrségtől.

Megállapították, hogy a támasz nélkül maradt öregasszony 1878. január 7-én kelt egybe Kiss Antallal. A pár évvel ezelőtt elhunyt őrnagy Békésen halt meg. A negyvennyolczas években gárdatiszt volt és bátyja buzdítására lépett a honvéd hadseregbe, ahol őrnagysággig vitte fel. A szabadságharc lezajlása után kilencz évig külföldön bujdosott, azután Aradra jött és vette el Lambert Análiát, aki most már *cseledőkönyvet* a kezében munkát keres jó embereknel.

Történt Magyarországon, Kossuth Ferenc idejében, akkor, amikor Kossuth, Széchenyi- és Jókai-serlegekkel a kezükben a haza üdvére nagyokat — isznak.

Az asszony arca egyszerre me-
nyult, csodálkozva nézett az urára
félénken rebegte:

— Nem esőkolod meg... a gyerekeket?

Tátrai szó nélkül odalépett a két gyerekhez, megcsókolta a homlokukat s anélkül, hogy az asszonyra ránézett volna, bement a dolgozószobájába. Sokáig hallotta az asszony lépéseit a mellékszobában. Majd egyszerre észrevette, hogy az asszony bement a kis öltözőszobába. Hallotta, hogy megcsörrent a tintatartó. Tehát ír. Másnap szelid, melancholikus érzés simogatta Tátrai szívét, ahogy az ötödik kis levelet olvasta. A levél öhozzá szült: „Édes, jó kis uram! Hogy nem szeretsz, azt már látom. És nincsen nekem már senkim a világban. Igen. Bünyös, bünyös, csuf asszony voltam. Másra gondoltam. Azért ver meg az isten engem...”

Tátrai gondolta, hogy este az asszonyt a karjába szoritja. De nem, nem. Még nem! Még nincs a kis kóbor lelke egészen a szívéhez kötözve.

Este újra a dolgozószobájába ment. Elsáncolta magát egy csomó irással. Már éjjel is elmult, amikor az asszony esendesen bejött... A szemében könyösebb rezgett Bátoratlanul kérdezte:

— Még most sem fekszel le?

Tátrai fel sem nézett az írásából, csak úgy felelte:

— Nem. Külömben is itt alszom. Nem akarlak háborgatni.

Az asszony egy picit megszdült. Lassan, szótlanul ment ki a szobából. Másnap Tátrai lázasan nyitotta ki a kis fiókot. A levél újra neki szült. Sötét dolgok voltak benne, de a Tátrai erős szívét megremegették. „Meghalok, most már meghalok, — írta az asszony. — Nem szeretsz, édes uram, engem. Pedig én csak téged szerettelek. Milyen szépen éltünk. Milyen gyönyörűen. De én úgy tovább nem

M I É R T M O S S A K I A R U H A N E M Ű T T I S Z T A F E H É R R E S A Z T Á N K I K E M É N Y I T I C S I K O S É S P I Z S K O S K E M É N Y I T Ő V E L — A M I T A F Ű S Z E R E S A L Á D A F I Ó K A L A T T N Y I T V A H E V E R T E T ? “ A R G O ” T Ű K É L E T E S K E M É N Y I T Ő, A M I T M I N D E N M O S Ó D A H A S Z N Á L — H I D E G V A G Y M E L E G K E M É N Y I T É S N É L — V E G Y E N T I S Z T A “ A R G O ” . C S O M A G O T 5 C E N T É R T .

KÖSZVÉNYES?
KÖSZVÉNY, CSONTSZAK, AS, DERÉKFÁJÁS ÉS ERŐLTETÉS ELLEN A LEGJOBB SZER A
Prof. Hager-féle Externin
1 üveg 25 cent. Postán 35 cent. Nagy üveg 50 cent. Postán 65 cent. Ha postán rendel, az árárt 5 centes bélyegekből küldje be előre. — Egyedül kapható:
„VÖRÖS KERESZT” MAGYAR GYÓGYSZERTÁRBAN
8901 BUCKEYE RD és 89-1K UTCZA, CLEVELAND, OHIO.
A „Házas Tanácsadó”-t mindenki ingyen kapja. Irjon érte.

SZABÓ LAJOS CHROME, N. J. ÉS VIDÉKE
postamester
EGYEDÜLÍ MAGYAR KÖZLEGGYZŐJE. HAJÓ- ÉS VASUTI JEGYEK TÖRVÉNYES ÜGYNÖKE.
Pénzszállítás Európa bármely részébe. Az Egyesült Államokban engedélyezett Money Orderen szállítok, hol \$10,000 évadéig van letéve. Minden reám bízott törvényes ügyeket a legszakosabban elvégzek. Tanácsot és utaligazítást ingyen adok. CZIM:
LOUIS SZABÓ, Chrome, N. J.

élek. Nekem kell a szelid, édes beszéd, a gyöngéd hang, a meleg szeretet...”

Mikor estefelé Tátrai lassan belépett az öltözőszobába, a nyitott sötét ebédlőn keresztül látta, hogy a felesége az öltözőszoba kis kerekétén ül s a fejét szomorúan hajítja meg. Látta azt is, hogy a kis leveles fiók nyitva van.

A puha szőnyegen keresztül az ajtóig lopózott, megállt az ajtó előtt s lassan, szeliden beszólt a szobába.

Az asszony felrezzent. Felugrott. Csodálkozva nézett az ura mosolygó arcába.

— Emmike! — szólt újra a férfi lágyan.

Az asszony szeme tele lett könnyel. Hirtelen az ura mellére ejtette a fejét s esdekelve, könnyözögve susogta:

— Miért... miért voltál olyan hideg hozzám... Meg akartál ölni?

— Én? Téged? — felelte a férfi s erősen magához szoritotta az asszonyt.

Amint kibontakoztak egymás karjából, a férfi egy pillantást vetett az öltözőasztalka kihuzott fiókjára s nyugodt mosolylyal kérdezte:

— Mi van ebben a kis fiókban?

Az asszony elpirult s rátette a kezét a fiókra.

— Semmi, — felelte remegő, ijedt hangon, — semmi — s hirtelen betolta a fiókot.

Tátrai komolyan, kérdően a szemébe nézett.

— Akkor zárjuk be, — szólt lassan, becsukta a fiókot s a kulcsot az asszony felé tartotta.

Az asszony térdei reszkettek. Hirtelen leest a kereketre. Hangosan elsírta magát.

— Nyisd ki... nézd meg... ha akarod, — szólt zokogva s megadással hajította meg a fejét.

A férfi megfogta az asszony kezét.

felelte a kereketről s szeliden a fiókéba susogta:

— Nem vagyok kíváncsi. Tudom, hogy te rosszat nem tehetsz... S a te lelked joga, hogy szeress, vagy hogy ne szeress. Én csak akarhatom, hogy szeress... többet nem tehetek... A szivedben te vagy a király.

Az asszony halkán, melegen sikoltott s hirtelen az ura nyakába ugrott.

Vagy két hétre az Adriára mentek. Megpihentek Raguzában. Alkonyat felé sokszor eléltáltak San Giacomo-kolostor felé. Keresztülmentek az omladozó kolostor kihalt, árkados, hűvös udvarán, ki a szelid verőfényben várakozó, sötétzöld ciprusok, ezüstös olajfák s rózsaszín virággal teleszórt oleanderek között, a magasba kanyargó fehér uton. Az asszony úgy járt Tátrai mellett, mint egy szelid kis őz. Vagy ártósnakáztak a lágyan ringó, opálos vizen a haragos zöld Lacroma-szigetre. Megbujtak a hóvirággal teleszórt jázminbokrok alatt. Vagy kiültek egy kőpadra a sziklák föl, a tengerpartra s néztek a játékos, fehér tajtékos hullámokat.

Mikor újra otthon voltak, úgy egy hét múlva mégis belopózott Tátrai titokban az asszony öltözőszobájába. Egy kis izgalommal, gyermekes kíváncsisággal nyult a fiókhoz. Nyitva volt. Kihuzta a fiókot. Nem volt benne semmi. Teljesen üres volt.

Tátrai szíve megdobbant. Elkomolyodott az arca s egy kis mélabus vonás játszadozott a szája körül. Erős lelkén mint a hullámokra dobott rózsák, ringott a csók emléke, sok édes pillantás, finom, titkos villanások az asszony szemében, amiket soha sem lehet megérteni. Söhajtott.

Még öt kis fiók volt az öltözőasztalkán. Vajjon melyik lesz legközelebb bezárva s vajjon ki tudja-e majd akkor nyitni?

A BEVÁNDORLÓ

A magyar bevándorlók és az amerikai magyarok érdekeinek szentelt folyóirat.

Megjelenik minden **KEDDEN** és **PÉNTEKEN**. Szerkesztő és kiadója: **SINGER MIHALY**. Szerkesztőség és kiadóhivatal: **227 EAST 18th STREET, NEW YORK.** Telefonoszáma: **4350 ORCHARD.**

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:
New York város egész évre..... \$2.—
Egyesült Államok egész évre..... \$2.50
Magyarország egész évre..... \$4.—

THE IMMIGRANT

A periodical devoted to the interests of immigrants from Hungary and of Hungarian Americans.

Issued every **TUESDAY** and **FRIDAY**. Edited and published by: **MICHAEL SINGER**. Editorial Rooms: **327 East 13th St., New York.** Telephone: **4350 ORCHARD.**

SUBSCRIPTION RATES:
For New York City, 1 year..... \$2.—
For the United States, 1 year..... \$2.50
For Hungary, 1 year..... \$4.—

Entered as second-class matter January 3, 1905, at the Post Office at New York, N. Y. under the act of Congress of March 3, 1879.

SZILÁNKOK.

— Boldog pünködsi ünnepeket kívánunk lapunk minden egyes olvasójának.

— Boldogságot mindenkinek, aki a szép ünnep jelentőségét átérti és átérzi. Azt az időt jelképezi ez az ünnep, amikor az apostolok hitükben megerősödvé, megkezdték működésüket, terjesztették a tant, amelyet a Megváltó szent örökségképpen hagyott az emberiségre.

— Közel kétezer éve annak, hogy a mennyekbe szállott Megváltónak első és közvetlen tanítványai, hogy az apostolok utnak indultak, hogy az emberiség közkincsévé tegyék isteni mesterüknek tanait.

— Vándorutra kelt kétezer év előtt az igazság és a szeretet. És azóta — egyre vándorolnak. Bebohosítottatást alig nyernek. Különösen az igazságot tartják még most is kellemetlen idegennek és a vele való érintkezéstől féznek. Az apostolok működésének eredményét alig látjuk. Csak akkor fogjuk látni, ha mindegyikünk vállalkozik az apostoli munkára, ha mindegyikünk ápolja és terjeszti a szeretetet és az igazságot.

— Pünkösd vasárnapján lesz száz éve annak, hogy a nagy Napoleon kiáltványt intézett a magyarokhoz. Azt mondta a többek közt: „Az Ausztriával való egyesítettség volt a Ti szerencsétlenségetek fő oka! Ausztriától folyt a Ti véretek messze országokban és legbecesebb javaitok szüntelenül annak örökös tartományai miatt voltak feláldozva. A Ti országokat tette az Ausztriai Birodalomnak legszebb részét és mégis úgy nézték Hazátokat, mint valamely meghódított tartományt, olyan indulatok és mellékes tekintetek által igazgattatván mindaddig, melyek Ti véretek nézve idegen természetűek voltak.”

— Kerek száz év előtt mondotta ezeket Napoleon. És száz év óta Magyarország nem okult az igazságokon, amiket a nagy korzikai mondott neki. Amit a száz év előtti Magyarországnak mondott, betűről-betűre ráillik a mai Magyarországra. Az egész világ haladt, csak Magyarország állott meg. Ott van most is Ausztria önkényének, gúnyjának, erőszakoskodásának kitéve.

— Mert az apostolok, akik tanították a népet, elhullottak és velük együtt sirba szállottak az általuk hirdett tanok. Pünkösd van. Sirjunk vissza a magyar szabadság apostolait, vagy elevenítsük fel legalább lelkünkben a tanaikat.

— Amerikában holnapután feldíszítik a nagyok sírját. Dicsőítik emlékiüket. Odahaza is megteszik. Aradon egy szabadsághős elaggott özvegyének adtak egy — eselőkönnyvet.

AMERIKAI DOLGOK.

GYERMEKRABLÓ APA. Nem annyira az apai szeretet, mint inkább nemtelen boszu által indította hatolt be McGill tarrytowni lakos töle elváltan élő neje lakásába és az alig négyhetes gyermeküket elrabolta. A lakosság iszonyuan fel van háborodva amiatt, hogy egy apa boszúból, csak-hogy nejt boszanthassa, egy csecsemőt elragad az anya kebléről, az anya őrző gondoskodása alól és az ártatlan életet talán a veszélynek teszi ki. A rendőrség az egész környéken alarmozottatott, hogy a lelketlen apát kézrekerítsék. McGillék néhány hét óta különválnak. Az asszony nem tudta tovább tűrni férje brutalitását, hazament szülőihez, míg a férj Poughkeepsiebe ment lakni. McGill asszony édesanyjánál lebetegedett. A boszuálló férj ide tört be, az anyósa által éppen ringatott bölcsőből kiragadta a csecsemőt s az ablakon keresztül az utcára ngrott és eltűnt az est homályában.

DRÓTNÉLKÜLI BESZÉLGETÉS A MARS-LAKÓKKAL. A mythologia alakjait, az álmok csodás szereplőit lefűzi a modern technika újabb és újabb vívmányaival. Ma már Ikarus nem esnek a földiek gúnyos hahotái között elolvadt szárnyakkal a tengerbe és ami még tegnap hihetetlen volt, azzal ma mint ténynek és valósággal állunk szemközt. Leo Stephens, a híres léghajós és David B. Todd, az Amherst kollégium tudós tanára egy kis beszélgetésre készülnek a Mars lakóival. Minthogy a távolság szeptember hó elején a legrovidebb a mi szatékén és Mars szomszéd között, akkor számdékozik a két bátor uttóró egy léghajón a levegőbe felszállani és onnan egy drótnélküli beszélgetést folytatni a Mars-lakókkal. A terv, tekintve annak veszélyességétől, feltételeken épült fel. Az említett magasságban két nagy ellenséggel kell a tudomány bajnokainak megküzdeniök, egyik a roppant hideg, másik a rendkívül ritka levegő. Ezeket Tóddek úgy akarnak segíteni, hogy visznek magukkal jó vastag ruhát és oxigén-czuczlit, szeptemberig pedig próbátársasokat rendeznek, hogy kellőleg trainirozzák magukat.

TÜZ A GYERMEKEK KEZEBEN. A meggondolatlanság, hogy gyermekek kezébe égő gyertyákat adnak, végzetes szerencsétlenséget okozott a Kentucky állambeli Central Cityben. Egy iskolai ünnepély alkalmával a kis 5—8 éves gyermekek égő lampionokkal és gyertyákkal vonultak fel, miközben az egyik kis leány a ruhájára ejtette az égő gyertyát s a gyulékony szövet egy szempillantás alatt lángra lobbant, meggyújtván a többi körülálló gyermekek ruháit is. A jelen voltak fejüket vesztették s a helyett, hogy az ártatlan teremtések megmentésére siettek volna, remülten tolonáltak az ajtó felé, míg végre néhány férfi a fákljaként égő gyermekekhez rohant és kabátjaikba csavarva őket, eloltották égő ruháikat, de akkor már a szerencsétlenek súlyos égési sebeket szenvedtek. Ötnek a sérülése oly súlyos, hogy az orvosok nem bíznak felépülésükben.

NÉGERT LINCSELNEK. Pine Bluffban Lovett Davis, aki egy 16 éves fehér leány ellen merényletet akart elkövetni, tetten éretvén, elfogatott. Éjjelkor egy feldühödött csapata a város lakóinak börtönéből kihurcolta és a város fútezáján egy telegráfpóznára felakasztotta. Majd onnan levették, a testét feldarabolták és azután szétszórták.

MEGOPERÁLTA SAJÁT MAGÁT. Dr. Oszkár R. Taylor berkeley-i orvos annyira hitt saját tudományában, hogy önmagát is megoperálta. Az orrán végzett műtétet, de a műtét nagyon szerencsétlenül sikerült, mert egy csontszilánk az agyvelőbe hatolt és hirtelen halálát okozta.

BORZALMAS BANYATÜZ. Pittsburghban a Penn Gas Coal Co. 9-ik számú bányájában még eddig ki nem derített okokból tűz támadt, mely óriási lángtengerbe borította az összes bányaműveket. A bent dolgozó munkásoknak még idejekorán sikerült kimenekülniök. A kár óriási, de emberéletben nem esett szerencsétlenség.

FÜGGVE A LEVEGŐBEN. Könyven végzetessé válhatott volna William F. Coe asszony azon merészsége, hogy későn érkezve 94 W. 189. szám alatti lakására, nem várta be az éppen telefonáló elevator-embert, hanem önmaga indította meg a felvonót, hogy gyorsabban jusson 4-ik emeleti lakásába. A második és harmadik emelet között felelem vett rajta erőt, hogy nem fogja megállítani tudni a gépezetet és a kábelhez kapott, de e közben oly közel jutott a felhúzógépjajtajához, hogy ruhája fennakadt s ő függve maradt az ajtó és a válaszfal között. A szerencsétlen nő azonban megőrizte hidegvérét. Újból megnyomta a kábelgombot s ekképp sikerült a felfelé haladó kocsi megállítani, és elejét vette, hogy a kocsi összezuhan. Ebben a kínos helyzetben közel egy óráig függött, míg a megérkezett tűzoltók kimentették őt. Coe asszony ritka lélekjelenléttel maga irányította a tűzoltókat, hogy mi módon próbálják őt kimenteni. Amint azonban kiemelték kínos helyzetéből, eszméletlenül összerogyott. Sérülései csak horzsolások, és a kiállott ijedelmén kívül egyéb következményei nem lesznek merész vállalkozásának.

A PÓRULJÁRT SZERELMI VADÁSZ. Egy Charles Henry nevű néger keservesen meg fogja emlegetni az idei májust, a szerelm hónapját. A deli legény ünneplőt öltve cserkészni indult a 6. ave. és 34. utca szögletére ugy hat óra felé, hogy szerelmes pillantásának tüzével áldozatul ejtsen egy az üzletből hazasielőt vászoncselédet. A gyenge nem képviselőit azonban nem hatotta meg sem a néger büszkén kifeszített mellkasa, sem a rajta pompázó ríkió két nyakendő. Ellenkezőleg, a toladó négerre figyelmessé tették a posztoló rendőrt, ki aztán átölelte a derek lovagot, hogy magával vigye egy kis találkára. Vesztere tette, mert a csókora éhes urfi olyat harapott Norton rendőr arcába, hogy a harapás helyén egész lyuk támadt. Óriási tömeg verődött össze a dulakodók körül és nehezen bár, de mégis legyűrték a légyott helyett börtönbe menni vonakodó legényt. A felbőszült tömeg, ha idejekoránt nem érkezik kellő rendőri fedezet, meglincselté volna a west indiai kékszakállt.

SZABADALMAKAT
Kieszközlő bel-és külföldön s azok eladását és értékesítését közvetíti
Hergoz Zsigmond
az Egyesült Államok szabadalmi hivatalában bejegyzett szabadalmi ügyvivő és a budapesti kir. műegyetemen végzett okleveles mérnök. 116 NASSAU STREET, NEW YORK. Este 6 óra vasárnap 955 Second Ave.

Balogh Sándor
MAGYAR ÉTTERME
ÉS BOROZÓJA.
103 2nd Ave. New York
(6-1K UTCZA SAROK.)
Naponta zene. Borok házhoz küldetnek. Családok kedvencz találkozó helye. — Telephone: 4027 Orchard
Butorozott szobák urak részére kiadók.

WÁRADY LAJOS
Hazai peres és katonai ügyek par-tos elintézője.
PÉNZKÜLDÉS AZ O-HAZÁBA.
Az összes hajóvonalak képviselője.
HÁZAK VELETELÉ ÉS ELADÁSA.
magyar közjegyző
449 S. Broad St., Trenton, N. J.

John R. Pfarr
319 BROAD STREET, JOHNSTOWN, Pa.
Szálloda, ahol igaz Molnár-féle borok és pálinkák kaphatók. Finom magyar konyhája.
(Május 1)

Pallas Hotel
528 WASHINGTON Ave., JOHNSTOWN, Pa.
A magyarországi találkozó helye Johnstowntól. Kétféle sörök, importált borok, szőlő és konyhaanyagok juttatás áron kap-ható.
BETTERMAN GUSZTÁV tulajdonos

A NAGYVILÁGBÓL.

ELÍTÉLT GYERMEKINZÓK. Annak idején hírt adtunk olvasóinknak, hogy Cecil A. Sargent-et és nejét, az amerikai Jozefin Savint Párizsban letartóztatták azon vád alapján, hogy az általuk örökbe fogadott gyermekekkel állatias kegyetlenséggel bántak. Az elvetemült házaspár most vette el méltó büntetését; a férj 2 évi, a nő 13 havi börtönre ítéltetett a törvényszék által. A megejtett tanubizonyítás borzalmas kegyetlenségekről lebbentette fel a fátyolt. A gyermekeket meztelenre vetkőztetve korhásolták a fenevadak és napokon át éhezették. Midőn Marechal asszony Brüsszelből, ki egy gyermekét szintén a hiénák gondjaira bízta, a vallomása során előadta, hogy őt év előtt bízta a Sargent-házaspár gondjaira gyermekét, és azóta a legutolsó időkig nem hallott róla hírt. — A vádlott nő felugrott és a tanura rohanva, fojtogatni kezdte, úgy hogy az odarohant teremőrök csak nehezen tudták karmai közül kimenteni. A Sargent-házaspár üzletszerűleg foglalkozott gyermekek örökbe fogadásával s kereselforrásukat azon összegek képezteék, amelyeket a gondjaira bízott gyermekekért kaptak.

VAK TÜZILÁRMA EGY SZINHÁZBAN. Egy meggondolatlanul elkialtott „Tüz van!” végzetes szerencsétlenség idézhető volna elő a bécsi Johan Strausz színházban, hol jelenleg a berlini Lessing-színház művészei vendégszerepelnek. Isten egyik darabját adták s az előadás minden sár nélkül folyt le a zsufolt ház előtt, midőn valaki tüzet kiáltott. A rémület egyszerre felkavarta a nyugodtan ülők tömegét s fejüket vesztve rohantak a kijáratok felé. Az igazgatóság azonban a tolongók közé küldte embereit és kérte, hogy üljenek vissza helyeikre, miután csak vak tüzilárma volt az egész. A közönség így része hajlott a felszólításra s nyugodtan telepedett. Néhány perc múlva a félbeszakított előadást is folytatták.

MESSINÁBÓL UJABB FÖLDRENGÉST JELENTENEK. A múlt évi szerencsétlenség óta állandó rázkódásban van a föld mélye. A lökések mind erősebbek s a legutolsó jelentés szerint egy függőleges és vízszintes irányban haladó földrengés volt érezhető, mely közel 10 perczig tartott. A lakosok rémülete leirhatatlan.

BIZALMI SZAVAZAT A KORMÁNYNAK. A török képviselőház és a szenátus majdnem egyhangulag vette tudomásul az új kormány és Hilmi pasa nagyvezér politikai programját. A nagyvezér azon reményének adott kifejezést, hogy az államháztartási hiányt a kormány egyszerű takarékoskodási politikával fogja kiegyenlíteni és azáltal reméli a kedélyeket Adenában és Aleppoban kien-gesztelni, hogy nevezett tartományok-nak augusztusig halasztást ad járulékaik megfizetésére.

CARACASBÓL UJBÓL HIMLŐ-MEGBETEGEDÉST JELENTENEK. Még csak néhány hete, hogy Venezuelában a fekete himlő megszűnt áldozatait szedni, s most újból egy himlőmegbetegedést jelentenek. A hatóságok a legrészletesebb óvintézkedéseket léptették életbe, hogy a százejű hidra garázdálkodásának elejét vegyék. Egy amerikai tengeri kórházi orvos San Franciscoból La Quariáha érkezett, hogy az ottani amerikai konzul rendelkezésére álljon. Gomez elnök szigorú rendeletet adott ki, hogy úgy a bennlakók mint az idegenek kötelesek magukat a himlő ellen beoltatni s akik a rendeletnek ellenszegülnek, szabadságvesztéssel büntetendők.

AZ ANARKHISTÁK MŰKÖD-NEK. Velenczéből jelentik, hogy az özvegy orosz anyaczárnő onnan hirtelen elutazott, miután egy sürgönyt

kézbesítettek neki Rómából és egyet Szent Pétervárról. Az özvegy czárné erős rendőri kísérettel utazott a vas-utállomásig és ott szinte futva szállott fel az indulásra készen álló vonatra, mely rögtön megindult. A gyors elutazás oka az, hogy az anarkhisták és nihilisták halálra ítélték III. Sándor özvegyét és a kapott sürgönyök épp azt tartalmazták, hogy merényletet akarnak elkövetni ellene. A szegény özvegy czárné élete merő hujdosásból áll. Mióta férje meghalt, azóta folyton életéért kell agódnia. Megfürdött, hogy egyszer palotája asztalán ott találta az anarkhisták halálos ítéletét. Mária Feodorovna jelenleg 65 éves és édesanyja az oroszok jelenlegi czárjának.

A SZTRÁJK PÁRIZSBAN MIND NAGYOBB MÉRVEKET ÖLT. A postások után kimondták a sztrájkot a matrózok is, úgy hogy most az a veszély fenyegeti az országot, hogy a tengeri postaszállítást sem lesz képes lebonyolítani. Ennek elejét veendő, Fallieres elnök rendeletet bocsátott ki, hogy a sztrájk tartama alatt a francia zászló postamonopoliumát megszünteti és olyan hajók is lebonyolíthatják a postaforgalmat, melyek idegen zászlók alatt járnak. A haditengerészet legénysége szolgáltat-tételre a kereskedelmi hajókra rendeltetett.

EGYHÁZI ÉRTESETÉS.

A 14-ik utca és 2-ik Ave. sarkán levő magyar református egyházban a pünködsi istentiszteletek a következőképpen tartatnak meg: Május 30-án, pünkösd napján délelőtt 11 órakor ünnepi istentisztelet, amely alkalommal az urt szent vacsora jegei is ki fognak szolgáltatni a református hívek számára. Este 8 órakor háláadó istentisztelet. Bejárat a 14-ik utcán. Lelkész: *Harsányi László*. Lakása: 200 2-ik Ave.

INGYEN!

Az Egyesült Államok és Canada legújabb teljes térképe, érdekes és hasznos Utmutató-val, az amerikai magyarság részére, *Németh János* bankár, v. cs. és kir. konzuli ügyvivő kiadásában most jelent meg és minden honfitársunk INGYEN külföldi meg, ha postaköltségre 2 centes bélyeget küld be e címre:

JOHN NÉMETH, banker,
457 Washington St.,
NEW YORK.

KAIL G. ÁRPÁD
BANK ÉS HAJÓJEGYZLETE
— Alapított 1890-ben. —
Közjegyzői Iroda úgy hazai, mint amerikai ügyek elintézésére. Pénykölés az O-hazába hetenkint kétszer, a legpontosabban és legolcsóbban.
UNIONTOWN, PA. W. MAIN STREET.

Magyar fogorvos
Foghuzás fájdalom nélkül. Biztos és jó kezelés.
DR. FRANK KERN
253 EAST, 10 UTCZA, NEW YORK.
— Az első és második Ave. közt. —
RENDEL: Reggelt 10-től esté 8-ig.
VASÁRNAP: Reggelt 10-től délután 1-ig

A LEGMEGBIZHATÓBB PÉNZKÜLDŐ BANKAR
HAJÓ ÉS VASÚTJÉGYIRODA
KISS EMIL
104 SECOND AVE. NEW-YORK

Bartók László
NEW YORKBAN, A MÁSODIK AVE., 184. SZÁMA ALATT
MAGYAR VENDÉGLŐT
nyitott, ahol a nap bármely órájában HAZAI módon elkészített kitűnő magyar ételek kaphatók.
AKI OTTHON AKARJA MAGÁT ERZNI ÉS ZAMATOS MAGYAR ÉTELEKET AKAR ELVEZNI, KERESSE FEL BARTÓK magánvendéglőjét.

Hazai dolgok.

A kivándorlók fosztogatója.

BUDAPEST. A csaláskan eddig még egészen új fajtáját próbálta meg egy szélhámos, akit most országsszerte köröz a rendőrség. Az eddig ismeretlen szélhámos rendszeren felszáll a fiemei vonatokra s megszólítja az Amerikába kivándorlókat, kihallgatja a családi és vagyoni viszonyaikról, jegyzeteket csinál, azután leszáll egy közbeeső állomáson. A vonaton azt hiszik, hogy valami kivándorlási ellenőrző közeg. Az illető azonban az adatok alapján táviratot küld a kivándorló nevében az otthonmaradt családnak és pénzt csal ki. A rendőrség eddig három szélhámoságot tudott meg. Iván András láposi gazdálkodó feleségének küldött táviratot, amelyben a következőket közölte: „Pénzem elfogyott jegyekre. Még 130 korona kell. Azonnal küldj nekem a postahivataltal.” Az asszony elküldte a pénzt, amelyet a család az eperjesi kapitány hamisított aláírásával és bélyegzőjével ellátott igazoló-okmány alapján fel is vett. Hasonló távirattal 100-100 koronát küldött Budapestre és Törökbalintra. Tokár Andrásné és Urbán Istvánné erdőbányai lakosoktól, de ezt a pénzt már nem merde felvenni. Valószínű, hogy a szélhámosnak még több áldozata is van. A rendőrség megállapította, hogy a család Pál Károly abádszalóki születésű 26 éves cipészegéd, aki valószínű, hogy álnévek alatt bujkál. A bíróság elfogató-parancsot adott ki ellene.

Féltette magát egy ügyvéd.

BUDAPEST. A Sip-utca 5. számú házában, az első emeleten, egy jól berendezett, négyoszobás lakásban tizenöt esztendeje lakott dr. Páldy Iván ügyvéd. Családos, nős hatvan esztendő ember. Egy fia van, aki a vidéken él és ősz felesége, akivel, úgy mondják, a legteljesebb egyetértésben él a hatvanéves, de erős, egészséges, szinte negyven esztendőnek látszó, majdnem ifjú Páldy Iván, fekete, nyulánk, elegáns ember. Az utóbbi esztendőben rosszul mehetett az ügyvédeknek. Páldy az irodában nem tartott más segédet maga mellett. Cselédjük sem volt. Az öreg ügyvéd nyilván anyagi zavarokkal küzdött.

Minap reggel, a rendes időben kelt fel dr. Páldy Iván. Féltekör a felesége elment bevásárolni. Pontban tíz órakor egy Browning-revolver riasztó durranására szaladt össze az egész ház népe. Páldy egy folyosón lakott a ház tulajdonosával, régi jó barátjával, Lipkay Artur fővárosi levéltárnokkal, akinek a leánya rontott be elősnek az öngyilkos ügyvéd szobájába. Mentőket hívtak. Rendőr is jött. Közben elküldték Lipkayt is, a levéltárba. Lipkay Artur, aki Páldyval jó barátságban volt, kétségbeesetten rohant be barátjához:

— Mi az? Mi az? Iván, mi történt veled — kérdezte Lipkay Artur.

— Semmi, semmi... Csak eszem... — válaszolta félig eszméletlenül, nyöszörögve Páldy, akinek a bal halántékából csendesen szívárgott a vér.

— De hiszen ömlik a vér a homlokodból! — szólt Lipkay. És a revolver?

Páldy Iván kissé felemelkedett a bőrfotelben, ahol ülte az öngyilkosságot elkövette, a kezét nyújtotta Lipkaynak és így szólt:

— Ne kérdezz! Szervusz!

Ez volt a legutolsó szava. Ezzel visszahanyatlott, elvesztette az eszméletét. Közben megjött Páldy felesége, aki elájult, amikor a rémes hírt meghallotta. A mentők Páldyt a Rókus-kórházba szállították. Amire a Rókusba ért, már teljesen eszméletlen kívül volt, orrán-száján ömlött a vér. Másfélóra múlva meghalt. A 33-as kórteremben sapádt, gipszbe kötött, összevagdalt betégek között, spanyolfallal körükerítve, letakarva, vérezen, tátonóg koponyával feküdt már egy órákora a meghalt Páldy Iván. Szétessett álla, elnémult ajka örökre elrejtette a titkot, hogy anyagi zavarok, kellemetlen ügyek, idegesség, vagy életuntagság, vagy pillanatnyi elmezavar, vagy tudja isten micsoda juttatta Páldy Ivánt a Sip-utca 5. számú házból a törvényszéki orvosi intézet boncolóasztalára.

A vallás örültje.

BUDAPEST. Nagy riadalmat keltett a Bakács-téren minap este egy fiatal ember, aki a templom rácsos ajtaját döngötte és feszegette, majd dühösen szólt a köréje gyülekező járőröknek:

— Gyönni akarok, ereszenek be! Én nem akarok a pokol tűzére jutni.

Mindenáron be akarta törni az ajtót s a kínos jelenetnek egy rendőrvetett véget. A fiatal embert bekisérte a főkapitányságra, ahol megállapították, hogy az illető Széchenyi László harminczegyes gyári munkás. Mint közveszélyes örültet, a lipótmézei elmegyógyító intézetbe szállították.

Betörő cigányok.

ABAUJSZÁNTÓ. A Reiner és Mandula mezőnyeki fakereskedő-cég irodájába cigányok törtek be és a kisebbik vasszekekrényt elvitték. A mezőn a kasszát szétverték, de csak egy esomó váltót és régi arany és ezüst-pénzt találtak benne. Még azon az éjszakán visszamentek az irodába, hogy a nagyobbik tiz métermázsás kasszát is elvigyék. A zajra azonban felébredt Reiner és kilőtt az ablakon, mire a cigányok elfutottak. Zsoltán jegyet váltottak Hidasnémetibe. Ott betértek a koresmába és a koresmárosnak régi pénzzel fizettek. A dus lakoma után a szurdoki erdőben ütöttek tanyát. Balog József abaujszántói járási csendőrmester, aki vélelőn Hidasnémetin járt négy ónodi csendőrrrel, a szurdoki erdőbe ment. A cigányok, mikor meglátták a csendőroket, elfutottak, de sikerült őket elfogni. A banda feje Lakatos Sándor. A csendőrök a cigányoknál nem találtak semmit, de a koresmáros felismerte bennük azokat, akik nála régi pénzzel fizettek. A cigányokat a miskolci ügyészségre kísérték.

Agyonlőtték a jegyzőt.

ARAD. Nem mindennapi pörörről ad hírt az egyik itteni lap. A pört egy aradmegyei jegyző gazdasszonya indította az aradi törvényszéknél egy ur társaság ellen, akik mint urbéri bizottság tagjai nyolcz éven keresztül fejedelmi ellátásban részesültek a jegyzőnél, kinek azonban mindezt egy árva fillért sem fizettek. Ezeknek a dárídóknak költségeit akarja most a jegyző gazdasszonya bírói uton behajtani a bizottság tagjain. A ritka érdekességű ügy előzményei és részletei a következők:

Még 1886. évtől datálódik az ügy. Ebben az évben rendelte el ugyanis az akkori igazságügyminiszter Sikkó aradmegyei község urbéri birtokügyeinek rendezését. Az urbéri bizottság tagjai voltak: két aradi törvényszéki bíró [kik közül az egyik most már kuriai bíró], négy ügyvéd, négy mérnök és hat aradmegyei előkelő birtokos, kik mint szakértők szerepeltek. Az urbéri birtokrendezés Sikkón 1886. évben vette kezdetét és 1899. évben fejeződött be. A fent felsorolt bizottság tagjai valahányszor csak Sikkón megjelentek, mindenkor Zelesdán Péter községi jegyző házában voltak vendégségben. Mikor a községben a birtokrendezés véget ért, a jegyző a vármegyei alispáni hivatalhoz benyújtotta a számláját az ebédokról és vacsorákról, melyeket a bizottság tagjai az asztalnál elkészítettek. Az alispán azonban a jegyzőt elutasította számlájával, kimondván, hogy a község, mint erkölcsi testület, ilyen kiadásokat nem tartozik megfizetni. Zelesdán Péter jegyző ekkor közjegyzőileg átvezdáltatta követelését Popovits Teréz gazdasszonyára, aki aztán az urbéri bizottság volt tagjait hatvezernyolcz száz korona erejéig perelte az aradi törvényszéknél. Popovits Teréz keresetében elmondja, hogy a bizottság tagjai nyolcz éven keresztül valahányszor a községbe küldték a jegyzőnél voltak megkiszállva. Minden egyes személy ellátási költségében egyenkint napi tizenkét koronát kér megállapítani. A keresetben azonkívül meg van említve, hogy napi tizenkét korona ellenében az illető urak kaptak reggelit, ebédet, oszonnát, vacsorát, kávé, pálinkát, szállást és még egyebet [?] s daczára, hogy az urak fejedelmi ellátásban részesültek, soha egy krajczárt sem fizettek. A keresetnek egyik legérdekesebb pontja az, amelyben el van mondva, hogy a nagyszerű vesepencesnyéket Aradról és Elekről kellett be-

szerzeni. Miután sem a község, sem az urbéri birtokosság fizetni nem akar, így kénytelen az urbéri bizottság tagjait beperelni. A törvényszék már kihallgatott egynehány urat az urbéri bizottság tagjai közül, akik között volt, aki már nem emlékezett vissza a jó falusi ebédekre, de voltak olyanok is, akik jól emlékeznek rá és kijelentették, hogy ők több ízben voltak a siklói jegyző házában vendégségben, de fizetni nem fizettek, mert azt gondolták, hogy ezért fizetni nem kell. Aradmegyében élénk érdeklődéssel várják, hogy az urbéri dárídók költségeinek ügyében milyen álláspontra helyezkedik a törvényszék.

Uzsoráskodó telkész.

ARAD. Badugan Illés banesdi román telkészt az ügyészség 61 rendbeli uzsoravetéséért miatt vád alá helyezte. A vádirat szerint nevezett telkész az egész környékbeli lakosságot kiuzsoráztatta. Az aradi törvényszék kiment a helyszínére és ott fogja a körülbelül előreláthatólag tíz napra terjedő tárgyalást megtartani. A tárgyalást most kezdték meg. Sok száz tanút hallgatnak ki.

Felderült bűn.

ARAD. Két évvel ezelőtt az aradmegyei Forraynagyratonos megölték Petróczy János paraszt földbirtokost. A gyilkossággal akkor feleségét gyanusították. Most a csendőrség elfogta Bereczki Pál napszámot, ki bevallotta, hogy két társával ő ölte meg Petróczy földbirtokost és a rabolt pénzzel két társa Amerikába szökött. A gyilkost az aradi ügyészség fogházába szállították.

A rettegett gonosztevő.

BATARCS. Ugocsa megye. Megrögzött gonosztevő halt meg a minap. Toma Farkas László batarci lakos mintegy tizenhét évvel ezelőtt huszonnyolcz tagból álló bandájával Tartolczon vad kegyetlenséggel gyilkolta meg Iszák Mózes ottani birtokost és öttagu családját. A gyilkost annak idején élethossziglan tartó fegyházra ítélték, nemrégiben azonban hazabocsátották. Falujában mindenki rettegett a kegyetlen embertől. Az utóbbi időben nagyobb birtokpert folytatta a Szarkuca-család ellen. A minap a Szarkuca-család egyik tagjával, Szarkuca Andrással a koresmában találkozott és azt bántalmazni akarta. Szarkuca erre úgy megijedt, hogy rőt ragadott és támadóját úgy fejbeverte, hogy ez nyomban meghalt. Toma halála Batares községben, hol mindenki rettegett tőle, valóságos örömet keltett.

Öngyilkosok városa.

BAJA. Nagy izgalmat kelt a valóságban epidémikusan fellépett öngyilkossági láz. Most valóságban dühöng Baján az öngyilkossági mánia. A legutóbbi kilencz nap alatt ugyanis nem kevesebb, mint tíz öngyilkosság történt. Minap meg pláne két ember dobta el magától az életet. Hajnalban Csenák Sándor mészáros-mester 19 éves mostoha fia felakasztotta magát. Öngyilkosságát azért követte el, mert a tehénpórt olesón adta el. Reggeli 9 órakor pedig Mártíry Mártonné, egy 68 éves öregasszony akasztotta fel magát. Öngyilkossága előtt egy félórával még kedélyesen beszélgetett a szomszédaival.

Aradás.

EPERJES. A nagy eszések következtében a Felvidéken áradástól tartanak. A Tapoly vize annyira megdagadt, hogy Sárospataknál kiáradt és az ottani Tapoly-hidat elsodorta. Az árvíz az országutat is nagyon megrongálta.

Merénylet egy járásbíró ellen.

GYŐR. Izgalmas jelenet történt Téten a járásbírósg helyiségében. Dr. Keresztes Ferencz járásbíró marasztaló ítéletet hozott egy 400 koronás pörben, ami annyira feldühösítette a vesztes félt: Baranyai János parasztgazdát, hogy le akarta löni az eljárás járásbíróit. Háromszor egymásután rántotta meg a revolver ravaszát, a fegyver azonban nem sült el, mert Baranyai izgatottságában elfelejtette ki nyitni. A tárgyalóteremben levők dermedten nézték a jelenetet; egyikük sem mert mozdulni. Csak a hivatal-szolgnak volt bátorságra szembeállni a dühös emberrel, aki azonban ekkor ellene fordult és rálőtt. A golyó a járásbíró lába mellett a padlózatba fúródott. Ekkorra már az egész járásbírósg személyzete betódult a járás-

LEGOLGÓBB ÉS LEGBIZTOSABB
HAJÓJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE
SCHWABACH és FIA
KÉT MAGYAR BANKHÁZA
1225 FIRST AVENUE, NEW YORK 1431 FIRST AVENUE,
a 66-ik utca sarkán. a 74-ik utca közelében.

MONOPOL KÁVÉHÁZ
RÓTH PÉTER Mgr.
NEW YORK, 145 MASODIK AVENUE, A KILENCZEDIK UTCZA SARKAN.
Külföldi ételek és italok. Külföldi ételek és italok.
A MAGYAROKNAK KEDVENCZ TALÁLKOZÁSI HELYE.
SZOMBAT ÉS VASÁRNAP ESTE ELŐRANGU CZIGANYZENE.

ELSŐ NEMZETI BANK, LEECHBURG, PA.
FIRST NATIONAL BANK
Összes tőke \$450.000. Beszédnek magyarul.
IGAZGATÓTANÁCS: Alfred Hicks, James Small, Joshua Kilgensingth, C. J. Wierman, J. R. Long, L. W. Hicks, Geo. W. Thompson. ÜGYVEZETŐ: Albert B. Windt.
A LEECHBURGI ELSŐ NEMZETI BANK egy az Egyesült Államok, mint Pennsylvania állam bankfelügyelete és közvetlen ellenőrzése alá tartozik. AZ ON BETÉTJE ezen bankban teljesen biztos és előleges felmondás nélkül bármikor kivetheti.
BETÉTJEIT EGY DOLLARTÓL feljebb posta útján is küldheti és mi eonnal megküldjük ennek a betétkönyveskét. PÉNZT KÜLDÜNK a világ bármely részébe a legjutányosabb áron és a legrövidebb idő alatt.
AZ ÖSSZES HAJÓTÁRSASÁGOK hivatalosan kinevezett ügynökül lévén, hajójegyeket nálunk a hajótársaságok eredeti árán vásárolhat. Kérjen bővebb felvilágosítást levélileg. CZIM:
FIRST NATIONAL BANK, LEECHBURG, PA.

TŐKE: 100.000 dollár. FELESLEG: 500.000 dollár.
Elnök Sand. B. Price. Aleln. I. L. Peck. Pént. H. C. Shafer. Hely. pént. Jas. Blair Jr.
Scranton Savings Bank
120 és 122 WYOMING AVENUE, — — — SCRANTON, Pa.
Alapított 1867-ben. Alapított 1867-ben.
ÉSZAKKELETI PENNSYLVANIANAK LEGRÉGBIBB TAKAREKPÉNZTÁRA
Ez a bank elősegíti az embert a takarékoskodásban.
Kamatokat januárius 1-én és július elsején kifizeti.
BETÉTEK ELFOGADÁSÁRA SZOMBAT ESTE HÉT ÓRÁTÓL NYOLCIG NYITVA VAN.

bíró szobájába és a börtönörök segítségével vasra verték a revolveres támadót.
Egy varróleány tragédiája.
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY. A minap szívenlőtte magát egy Sajtos Juliska nevű szép és fiatal varróleány és szörnyen halt. A magába zárkózott, finom kedélyű leány azért vált meg az élettől, mert nyomasztónak és elviselhetetlennek találta szűkös viszonyait. Sajtos Juliskának körülbelül két év óta egy igen kedves barátja van Szentesen, akivel ismeretségük ideje óta rendkívül szives viszony köztélte össze. Sűrűn leveleztek egymással, ezenkívül ajándékokkal halmozták el egymást, ha valamelyiknek születés-, vagy nevenapja volt. A szentleány a napokban lesz a nevenapja s Juliska már jó előre készült, hogy valami értékes, meglepően szép ajándékkal kedveskedik szeretett rátnőjének. Édesanyjának is nagyon feltűnt leánya költekezése s emiatt így szólt hozzá:

— Küldjél Juliskám ajándékot, de ne olyan drágát, mert láthatod, hogy alig bírnok megélni.

Juliska nagyon a szívére vette édesanyja szavait, valamit felelt is, azután elfordulva, zsebébe nyúlt és a következő pillanatban a revolverével szíven lötte magát. Úgy látszik, hogy régebben készült már az öngyilkosságra, mert állandóan revolvert hordott a zsebében. A szép Sajtos Juliskát, akinek a szíve tele volt romantikával és elérhetlen vágyakért meg is tudott halni, nagy részvét mellett temették el.

Egy képviselő balesete.

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY. Endrey Gyula képviselő, a kaszinóban agyvertődulást kapott és összeesett. Esés közben fejét megütötte az asztalban és így természetesen vérzés állott elő. Mikor Endrey magához tért, mentőkocsin hazaszállították. A képviselőt már novemberben hasonló baj érte.

Furfangos vasuti tolvaj.

KASSA. A kassai személynvonat egyik másodosztályú fuikéjében, ahol két poprádi uriaszony utazott, egy

DECORATION DAY
MÁJUS 31-ÉN, HÉTFŐN D. U. 1 ÓRAKOR
J. A. KARET, árverező
99 különféle elsőrendű házhelyet (lot-ot) -:-:-
AD EL ÁRVEREZÉS ÚTJÁN, ESŐS VAGY SZÉP IDŐBEN
BOGOTA, N. J.-ben
A fenti házhelyek Bogota városban a legmagasabb fekvésűek és 5 percznyire vannak 2 vasúti és villamos állomástól. A házhelyek biztosítva vannak a North Jersey Title Insurance társulattal.
ELADÁSI FELTÉTELEK:
\$10 készpénz és \$10 havi részlet.
Az eladás napján zene és hűsítő italok. Esős időben az árverés egy fedett helyen tartatik meg.
Utbalizásért, térképfért, ingyen vasúti jegyért forduljon az alanti címre. A házhelyek bármikor az árverezés napjáig megtekinthetők. Nézze meg a házhelyt, mielőtt vásárol.
J. E. KARET, ÁRVEREZŐ
185 Main St., Hackensack, N. J., Larch Ave. & Trolley, Bogota, N. J. — 253 Washington St., New York City. — Telefon: 6949 Cortland.

meglehetősen feltűnő öltözetű, erősen festett arcú fiatal nő lépett be. A két poprádi urinóknak feltűnt az utitárs ruhájából kiáramló átható parfüm illat. Az utitárs emellett két vagy három ízben zsebkendőjét is elővette s látszólagosan legyezte magát azzal. A zsebkendőnek rendkívül erős illata volt. A két urinó néhány percz múlva mély álomba merült s csak Poprád előtt ébredtek fel. Erős fejfájást és zsidbadságot éreztek. Az utitárs azonban közben már valahol kiszállott. Az urinók egyike rosszat sejtve, ridiküljéhez nyúlt s rémülve tapasztalta, hogy briliánsokkal s gyöngyökkel kirakott aranyórája s lánca eltűnt. Poprádra érve, jelentést tettek az állomásfőnökségnek s a határrendőrségnek. A nyomozás csak annyit tudott megállapítani, hogy a két urnót kloroformmal altatták el s hogy az utitárs Margitfalván szállt ki s nyoma veszett.

Öngyilkos földbirtokos.
KECSKEMÉT. Korb József 40 éves isszaki nagybirtokos egy szálló-

ban halántékon lötte magát és meghalt. Öngyilkosságának oka ide...

Csendes Flórián.

KISUJSZÁLLÁS. Az itteni rendőrség fogházában egy rejtélyes embert tartanak két nap óta elzárva. Minap ugyanis elfogott a rendőrség egy harmincz év körüli férfit, kinek a lábájában teljes csendőri felszerelést, ruhát, kardot, revolvért és tizenkét töltényt találtak. A gyanús ember nem akarta megmondani, hogy miért van szükségére a csendőri felszerelésre s a nevét is eltagadta. Végre sikerült megállapítani, hogy Csendes Flóriánnak hívják. A kisújszállási rendőrség, mely azt hiszi, hogy nagyborszállási gonoszterveivel van dolga, fogva tartja a rejtélyes embert s folytatja ellene a nyomozást.

Sikkasztó díjak.

MAKÓ. Az itteni rendőrség letartóztatta Darabouk Ödön makói rendőrségi díjnokot, ki a feleltől jogtalanul felvette a bírságpénzeket és azokat elszikkasztotta. Darabouk nyomorával védekezett. A vizsgálat folyik.

Börtönből az anyakönyvezető elé.

SZEGED. Megható jelenet játszódott le a minap a törvényszék egyik tárgyalótermében. Egy jómódú gazda legényfia, Gulyás Péter, még a mult ősön vizgázatlanságából rossz vadászfegyverből rálőtt a szomszéd tanya gazdájának tizenhat éves viruló szépségű leányára, Lukács Mariskára. A sörétek a leány állába furódtak s a szegény leánynak borzasztóan eltorzult az arca. A fiatal legény öngyilkos akart lenni, de megakadályozták. Gondatlanságából okozott súlyos testi sértéssel vádolták Gulyás Pétert. Lukács János, a leány atyja 6000 korona kártérítést követelt a legénytől. A leány sirt. A fiu is sirt. Majd így szólt a leányhoz, az apjához, meg a bírálkhoz: „Ne haragudjanak. Nem lesznek boldogok azzal a pénzzel. Mást mondanék. Én elveszem a Mariskát, mert én tettem szerencsétlenné. Így szólt a legény. A törvényszék bírái pedig csak egy hónapi fogházra ítélték a legényt, de az ítélet végrehajtását felfüggesztették, hogy feleségül vehesse a leányt.

Hitvesgijlikosság.

TITEL. Az itteni csendőrség letartóztatta Perkovác Ferenc tekintélyes földbirtokos és vendéglős feleségét, aki felhérlte egyik cselédjét, hogy férjét azalatt, míg ő Kiskőrösre utazik, mérgezze meg. A cseléd a megbízást el is fogadta, azonban aszsonya távozta után a megbízást elárulta Perkovácznak, átadva egyúttal a mérget is. A vizsgálóbíró súlyos gyanuok alapján elrendelte Perkováczné előzetes vizsgálati fogságba helyezését. Ez ügyben még több letartóztatás várható. Perkováczné jelenleg negyedik férjét bírja.

Megfagyott gyermek.

TÖKTEREBES. Az itteni gözmalom éjjeli őrenek négy éves kis gyermeke minap éjszaka megfagyott. A kis gyermek estefelé bátyja után akart menni és egy sekély árkon keresztülmelve, belesett és vizes ruhával indult tovább. A kis erdőbe tévedt, hol aztán elaludt. A hajnali órákban találták meg szülei halva. Az orvos megállapította, hogy a kis gyermek megfagyott.

Követségi titkár és színész.

ZIMONY. Minap virradó hajnalban véres tragédia történt egy itteni szállóban. Ali Samy bég, a belgrádi török követség titkára, rálőtt kedvesére, Milnicka Ludovika volt színésznőre, azután pedig maga ellen fordította a fegyvert és agyonlőtte magát. A követségi titkár már hosszabb idő óta együtt élt Milnicka Ludovikával, a kinek házasságot is ígért. A török követségben nem jó szemmel nézték a titkár viszonyát, ami miatt már ismételt voltak heves összeszólalkozások Ali Samy bég és kedvese között. Minap délután Ali Samy bég kedvesével és Herende bég követségi titkárral együtt átrándultak Zimonyba, ahol jelen voltak egy katonai bangversenyen. A bangverseny után a társaság tagjai visszavonultak szobájukba. Kezéssel utóbb a követségi titkár szobájából két revolverlövés zaja hallatszott. Amikor behatoltak a szobába, a követségi titkár holtan, Milnicka Ludovikát pedig súlyosan sebesülve találták. A színésznőt kórházba szállították, ahol elmondotta, hogy Samy bég házasságot ígért neki és ő át is tért már a mohamedán vallásra, hogy kedvesének felesége lehessen. Az utóbbi időben azonban azt vette észre, hogy völégényét el akarják tőle csábítani. Emiatt elhatározta, hogy agyonlővi völégényét, azután pedig öngyilkos lesz. Völégénye már az ágyban feküdt, amikor előrántotta a revolvért és le akarta löni, de nem volt ereje arra, hogy a revolvért elsüsse. Samy bég erre kiugrott ágyából, kicsavarta a kezéből a revolvért és reá lött. Azután pedig, abban a hitben, hogy kedvese meghalt, agyonlőtte magát. A színész, akinek sérülése igen veszedelmes, katolikus papot hívatott és kijelentette, hogy halála előtt ismét át akar térni a keresztény vallásra.

ZOMBORSZÁLLÁS. Tuezákövits

Vojin gazda Mirkovits Tosó 27 éves legényét féltékenységből forgópiszollyal lelőtte. Az áldozatnak két golyó mellébe furódott. Mirkovits most a kórházban halálalá vivódik. A rendőrség a gyilkost elfogta és az ügyészség börtönébe szállította.

HARCZ A ZSEBÜNK ELLEN.

A „Pesti Hírlap” egy vezércikke.

Modern költőknek új riadót kellene fújni: Talpra magyar, veszályban a zsebünk! Talán az alvó nemzet, mely fel nem ébred, ha a szabadságot bántják, ha elveszik a jogát és sértik a büszkeségét, felriad, ha a zsebünk ránkizsgálják ki az utolsó garast. Most pedig már ezt ránkizsgálják Bécsből. A siker az embereknek a fejébe száll, akár csak a bor; megittasulnak tőle. Így részegítette meg az osztrákokat mindaz a sok siker, amit ellennünk elérték. Mivel pártjukra állt mindig minden kérdésben a király, megverték minket a katonai kérdések területén, visszaszorítottak a közjogban. Éppen most vivjük ellenünk a harezot a közzgazdasági önállóságunk területén és valószínűleg beveszik azt a várunkat, amelyet még fel sem építettünk, az önálló bankot. Mindez azonban nem elegendő nekik, hanem el akarják venni annak a lehetőségét is, hogy gazdasági életünk szálait arra a törvényes területre is kiterjesztsük, amelyből egészséges táplálékot remélünk meríthetünk. Tökéjüknek, pénzüknek, kereskedelmüknek és iparunknak a ma meglévő törvényes területen való érvényesülését is gátolni akarják. Az a harez, amit az osztrák annexió bizottság báró Burián István közös pénzügyminiszter ellen azért indított, mert lehetővé tette, hogy a magyar pénztöke bevonuljon Sarajevóba a bosnyák agrárban formájában, ma már annyira kiélesedett, hogy kintette magát Ausztria nyílt háborújává, melyet Magyarország ellen indított. Bienenrth osztrák miniszterelnök ugyanis a saját állásának megmentése érdekében annyira állást foglalt a Luogerek által ellenünk szított harezban, hogy a legerősebb visszautasítást provokálta a magyarok részéről. Álljunk harezot s az egész magyar közvélemény helyesli ebben a kérdésben báró Burián eljárását. Nem az ő személye miatt. Mert hiszen azt alig ismerjük, hanem azért, mert igaz van s mert most az egyszer igazán jogos és törvényes magyar érdeket képvisel. Már igazán komikusnak tünik fel, hogy minden magyar érdeket Bécsben akarnak elintézni. S a magyar közvéleményt a magyar érdekekre Bécsben figyelmeztetik. Bosznia itt van a szomszédságunkban s a magyar nemzet vajmi keveset törődött vele. Csinálhattunk volna belőle magyar tartományt: elmulasztottuk; iparunknak, kereskedelmünknek, tökéjüknek ez lett volna a legkövetlenebb piac: nem foglaltuk el. Pénzügyi világunknak is csak most jutott eszébe, hogy jelentősebb intézet alakjában bevonuljon Sarajevóba, mikor már két osztrák pénztüntet van ott. S ime, ezt is kisorítani, vagy legalább is megrövidíteni igyekeznek az osztrákok. A tónus, amelyen nemesak az annexió bizottság, de maguk az osztrák miniszterek is beszélnek a magyar érdekekre Boszniában való érvényesüléséről, annyira arcátlan, hogy méltó kifejezéseket alig talál az ember ez eljárás jellemzésére. Az osztrák zseb felordít, mihelyt a magyar zseb is meg akar telni. Ez a hang alkalmas arra, hogy Magyarországon a közvéleményt a legszélsőbb radikálisusba ragadtassa. Mert az igazán türethetetlen vakmerőség, hogy abba is bele mernek szólni Bécsben, hogy magyar töke, kereskedelem és ipar a nagy részben magyar véren és pénzen okkupált és annakélt tartományokba be akar vonulni. Azt merik hangoztatni, hogy a magyar pénzben létesített boszniai intézetben megóvassék a paritás. Hát micsoda paritás az, hogy ha három nagy pénztüntet lesz Sarajevóban s azok közül kettő osztrák, csak a harmadik magyar s azt is félig-meddig osztrákká akarják átteni. Éppen ilyen paritás nyilatkozik meg abban a régi abuzusban is, hogy a három közös miniszter közül mindig csak egy magyar. És Andrássy külügyminiszterisége óta mindig csak a legjelentéktelenebb tárczát, a közös pénzügyminiszteri tárczát bízzák magyar kezekre. Arra pedig példa sem volt, hogy közös hadügyminiszter magyar ember lett volna. Az osztrákok jól tudják a maguk hasznára számolni, hogy ők a pártfogást 33% százaléknak látják a mi részünknek. Ez nem politikai, nem közjogi kérdés. Tehát Magyarországon ennek a megítélésében nem oszlik meg a közvélemény. Ez a zsebünk kérdése. Itt arról van szó, hogy Ausztriában már a magyar tökének, a magyar pénznek az önállóságát is meg akarják tagadni. Ez ellen talpra kell állani a magyar pénzügyi világnak, a kereskedőknek és az iparos osztálynak. Ha itt harezot indítanak ellennünk az osztrákok, ezt nem a politikásoknak kell megvívni, hanem a magyar pénzügyi és kereskedői világnak. Ez az eset figyelmeztető a jövőre, hogy ha majd gazdasági és pénzügyi önállóságunkra fogunk törekedni, még erősebb ellenállásra számíthatunk Ausztria részéről. A magyar pénzügyi, kereskedői és ipari világnak tehát előre kell készülnie a jövőre harezra. Minden egyes kereskedőnek, iparosnak és pénztüntetnek törekednie kell, hogy minél előbb emancipálja magát Ausztriától. Pár év áll a rendelkezésünkre. Minden intézet és minden magánéke igyekezzen úgy berendezkedni a maga háztartásában, hogy Ausztriának pénzbeli és árbeli segítsége nélkül is virágzó üzletet tudjon csinálni. Meglehet, hogy a törökök mintájára egy nagy pénzügyi, ipari és kereskedelmi bojkottot kell csinálnunk Ausztriával szemben. Tessék erre következetesen előkészülni. Ez legyen a válaszuk az osztrákoknak a magyar pénz, kereskedelem és ipar ellen indított harezára.

A JÓ BÍRÓ.

A kecske is jóllakott, a káposzta is megmaradt.

Hzaurló írják ezt a kis dolgot: A magyar bírói kar talán a világon a legkiválóbb, a legtisztességesebb és bíráink kevés kivétellel annyira felül állanak minden hozzáférhetőségnek, hogy az egyik kivételt itt kuriozum gyanánt mondhatjuk el. X. fővárosi hivatalnok ezer koronával tartozott egy szövetkezetnek, ami azt jelenti, hogy miután három éven keresztül legalább ezer koronát fizetett heti befizetések, kamatok, késedelmek és egyebek czimén, még mindig tartozott nyolczszáz koronával. Akkor megunta a rettenetes nyűgöt, amely e végtelen tartozással a vállára nehezedett és beszüntette a fizetéseket. Többszöri felszólítás és egyéb fenyegetések után az egész ezer korona erejéig perelték. A hivatalnok nem tett ügyvédt, hanem ügye igazságának hitében maga tárgyalta. A főtárgyalás előtt a bíró így szólt hozzá: —Kartárs, szeretnék önnel négyszemközt beszélni. —Négyszemközt pedig ezt mondta: —Azért szólított kartársnak, mert ön is ugy hivatalnok, mint én. Magam is jól tudom, mit jelent az, eféle hitelszövegtervezeteknek tartozni. Azt

Alapított 1882. Legelő magyar bankház. Hugo Lederer's BANK OF EXCHANGE 55 AVENUE B, 4-IK UTCZA SARKÁN, — NEW YORK. PÉNZT legbiztosabban és leggyorsabban küld haza az ó-hazába. Minden magyarországi takarékpénztárral összeköttetésben van. HAJÓJEGYET elad az összes hajóvonalakra a legjobb és leggyorsabb hajókra a hajótársulatok által megállapított eredeti áron. KÖZJEGYZŐI osztályában olcsó díjazás mellett hazai ügyeket pontosan elintéz. Okmányokat konzulátusilag hitelesített. HUGO LEDERER, 55 Ave B, NEW YORK

LILIAM CRÉMET ÉS S APPANT.. Róth Sámuel-félel. ha használ, arca sima, fehér, puha és mint a harmat, friss és üde lesz. SZEP. LÉT, májfotót, pattanásokat, kiütéseket és minden néven nevezendő arciszéplátságot legrovidebb idő alatt az arcról levesz. Kapható RÓTH SAMUEL győgy-szertárában a „MEGVALTO”-hoz. 125 AVE. A, Cor. 8th Street, NEW YORK CITY.

Angol-Magyar Tanító és Iskolája. Ez a neve annak a kitűnő angol nyelvű tanítónak, mely most jelent meg MASODIK BŐVÍTETT KIADÁSBAN ÉS DISZES VASZONKÖTÉSSEN. Ebből a könyvből nemcsak a leghelyesebb angol kiejtés tanulhatni meg könnyen, hanem földrajzot, alkottmányt, mértant és sok más dolgot, amelyek az élet minden helyzetében szük-ségesek. Ötven leczkében minden magyar minden más tanító nélkül megtanul ebből a könyvből angolul és csakis ebből a könyvből tanulja meg a helyes angolul. Ne vegyen hát senki értéktelen könyveket, hanem szerezze be mindenki az ANGOL-MAGYAR TANÍTÓ ÉS ISKOLAJA című könyvet, amelyet hogy mindenki beszerezhesse, féláron, azaz EGY DOLLÁRÉRT küld meg bárkinek bárhova a szerző. A pénz előre beküldendő erre a címre: ISIDOR BRAUN CLEVELAND, Ohio. 2554 EAST 43 STREET.

PÉNZKÜLDŐ, - PÉNZVÁLTÓ, - HAJÓ, - VASUTI JEGY ÉS KÖZJEGYZŐI IRODA. BÁRMELY ÜGYBEN FORDULJANAK BIZALOMMAL - - - INGYEN TANÁCSÉRT HOZZÁM - - - DEZSÓ HERZ, BANKÁR, 76 AVE. A., az 5-ik és 6-ik utcák között NEW YORK. Kérjen árjegyzéket. Magyar Könyvkereskedő.

Nők és férfiak! Nekünk van a legnagyobb orvosi gyakorlatunk a magyarok között az Egyesült Államokban és Kanadában. Sok év óta férfi és női betegségek gyógyításának szenteltük magunkat. Kik alapos felkimeretes gyógyulást keresnek szakszavattól, tapasztalt európai orvosoknál, — kik alaposan vizsgálják, kezelik szív, tüdő, ideg, máj, gyomor, vese, hólyag, bőr, száj, szem, fül, orr-betegségeket, nemis gyengeget, aranyér, kövénnyibántalmat, vérmegezés, húgyvisszatartást, húgyvese, kétféle és bár mily titkos betegségeket, — azok bizalommal forduljanak hozzánk. Mi rövid idő alatt kezelünk mindennemű titkos, belső és külső bajokat, dagasztásokat (mirigy, torokdagasztás), vérhájtásokat, elgyengült férfiakat, impotenciát, ifjúkori bántás és ki hágasok következményeit és mindennemű nemis betegségeket. Jelazavunk: a beteg alapos és lelkiismeretes kezelése, annak megelégedésére. Ha a bajt gyógyíthatatlannak találjuk, azt kezelesre nem vállalkozunk el és őszintén megmondjuk. Gyógykezelésünk teljesen fájdalom nélküli és nem akadályozza senkit munkájában; ezeket szorgalmasan követjük. Tanácsot forduljon hozzánk: ez semmibe sem kerül; ha baja van, jöjjön azonban ne halassza holnapra. Ha személyesen nem jöhet, írjon. Fel vagyunk szerelve legújabb villanyozó kezeléssel, Edgerton-angars gépezettel (mely a test keresztülvilágítását tesz lehetővé) és a jelenkori orvosi tudomány minden legkésőbbi eszközével. Viretelemeztet elvállalunk; méreket gyógy-szereinkben nem alkalmazunk. Mi New York Államban törvényileg be vagyunk jegyezve. Dr. Landes, Dr. Rankin, Dr. Roger, Dr. Shattuck, orvosok a Bécsi Orvosok Intézetében. 140 E. 22 STREET, NEW YORK CITY. 3-ik és Lexington Ave. Köszönt. PÉNDELÉS: Reggel 9-től este 8-ig. VASARNAP: Reggel 9-től d. u. 4-ig. hercegi, „Rip van Winkle”, „Ördög” s a többi magyar színműirodalom remekait fogják bemutatni. Egyben kéri a színtársulat a vidéki műpártoló magyarság szives támogatását e körütn. Leveleket a társulat ügyvezetője és címre kér: Akos Koszta, Manager, 216 E. 5th street. New York. [14-31]

SEHONNAI KISASSZONY.

Amerikai regény.

Írta: A. C. GUNTER.

[Huszonhatodik folytatás.]

— A megaláztatás az enyém volt. — panaszkodott Avonmere pathetikusan. — Ön úgy vált el tőlem tegnap este, hogy se kezem nem fogott, se szót nem váltott velem... Én tehát ezért a kézzel tartásért jöttem most, — folytatta, gyöngöden megszorítva a leány kezét; — ezért jöttem, meg azért, hogy megmondjam, hogy...
— Nos, uram...

— Hogy megmondjam, hogy ha csak sejtettem volna is, hogy önnek tegnap fájt valami: ott nyomban megkerétem volna a kezét...
— Micsoda?... Ah, uram, hogy mondhat ilyeneket?... Hisz alig egy hete ismerem!

— Igaz, — felelte Avonmere fojtott hangon, melyet azonban izzóvá tett a szenvedély. — igaz, hogy alig egy hete ismerem... De mi az idő, mik a napok, hetek, hónapok és esztendősek a szív életében, amelynek szenvedélye örökkévaló?... Én szeretem önt, miss Matilde; s azt kérdezem... akare lady Avonmere lenni?... Esküszöm, hogy ön az első, akitől ezt valaha kérdeztem!

S ebben igazat is mond a nemes lord; mert ameddig pénze volt, soha se jutott eszébe a „házasság gyönyörűségének” igáját.

Miss Matilde Follis halálsápadt lett e szavakra s nagyon halkán felelt:

— Én őszinte akarok lenni önhöz... én nem szeretem önt és nem szeretek senki mást se... Nem akarom ártani se magamat, se más, se a világot oly szenvedéllyel, amit nem érek. Tudja-e, hogy tegnap este, mikor szentül szemben álltam azzal a... az volt a legnagyobb boldogságom, hogy a nyomorult — sohasem csókol meg!...

Itt megállt, rákvörös lett, majd lihegve, zavartan dadogta:

— Ha önnek tetszem ezután a valóság után is... ha ön méltónak ítéli a nevére; — a kezem az öné...
Odanyújtotta a kezét Avonmere-nek, aki némán megfogta s pár pillanattal hallgatás után tréfásan mondta:

— Elfogadom, miss Matilde. Őszekelőnk hát; de azzal a feltétellel, hogy egyikünk se szereti a másikat.

Erre már miss Matildeban is felébredt a női hiúság démonja; mosolyogva odahajlott Avonmerehez és kaczerán kérdezte:

— Ah, ön hát nem szeret engem?
— Hogy nem szeretem-e?... Vészszek el legott, ha nem!... És itt a záloga az eskünek!

S hirtelen megölelvén Matildeot, szenvedélyesen végigcsókoltá az arcát, a szemét, az ajkát, úgy hogy a leány most már nem mondhatja el róla is, amit Gussieról mondott, hogy... sohasem csókolta meg!

Mikor az első meglepetés pillanatán túl volt, miss Matilde hevesen kiszakította magát Avonmere karjaiból s két kezébe temette arcát, leült a szófára, ahol keszves zokogásra fakadt... Azt gondolta magában, hogy most már nem lehet többé senki sem, miután ez a férfi össze-visszacsókolta; s mialatt Avonmere, diadala és szerelmé mámorában azt se tudta, hogy mit szóljon vagy tegyen, szenvedélyének ez a hirtelen kitörése javára bilentette a szerencse mérlegét...

De ez nem sokáig tartott... Miss Matilde még javában sirdogált, mikor a kapu alatt hangos robogással állt meg egy kocsis. Tilly hirtelen felugrott, megtörölte arcát, szemét s halkán, könyörögve suttozta:

— Még ne híresztelje el a diadalát!...

Aztán kiszaladt, egyenesen le a lépcsőn, Flossie elébe. Alulról felhalatszott az élénk, vidám beszélgetés, majd Mrs. Follis bejött a szalonba, köszöntvén lord Avonmeret, örömmel ujságolta:

— Éppen most hoztam haza Flossie-t a nevelőintézetből... Most már el sem éreztem önt, meg kell várnia, míg bejön, hogy azonnal bemutatassam...

Pár pillanat múlva visszajött miss Matilde is, akinek arcán már nyoma sincs az előbbi jelenet izgatottságának. A boldog Mrs. Follis áradozott anyai büszkeségében s parasztos, műveletlen modorával nem egyszer megdöbentette Avonmeret, de a nemes lord, a jövőre való tekintettel, türelmesen hallgatta anyósát, mert ösztönösen érezte, hogy jó lesz, ha megnyeri szövetségeseinek.

Közben bejött Mrs. Marvin is és Avonmere egyetlen pillantással megtelegrafálta neki, hogy győzött, mire az özvegy egy nagyot lélekzett és valódi bravúrral elegyedett bele a társalgásba... De egyszerre, mikor legjavában beszélgettek, ugyanaz a különös dolog történt Avonmere lorddal, ami egy másik estén, mikor a „Bababánya” szakadéknak a fotográfiáját látta... Az arca elsápadt, az ajkai remegtek, homlokán nagy cseppekben gyöngyözött a veríték s mindez abban a pillanatban történt, mikor Flossie berontott a szobába...

— Oh, mily szép szobát adtak nekem! — tapsolt Flossie ujjongva, a mint bejött — az ablaklól végiglátok az egész avenuen!... Köszönöm, édes jó anyám, köszönöm!

— Na, csak ne köszönd, — felelte Mrs. Follis vállat vonva — még majd meg is unod, tudom, ha majd a tejskocsi, meg a zöldségek kora hajnalban felvernek!

Most Matilde kézenfogta a hugát és így szólt:

— Flossie, hadd mutassalak be lord Avonmerének...
— Ah, lord Avonmere... — mondta Flossie hanyagul és büszkén ki egyenesedett, mint akkor, mikor Mr. Marvinnal először találkozott. — Nagyon örülök, uram, — folytatta, odanyújtván a kezét.

— Én már... én már sokat hallottam önről miss Matildétól — felelte a lord vontatva és kissé rekedten.

E hangra Flossie családottan tekintett a lord arcába s aztán nyugodtan mondta:

— Én már régóta ismerem önt, uram.
— Valóban? — dadogta lord Avonmere megdöbbenve.

— Oh, igen!... Lamere asszony növendékei nagyon megszokták önt nézni az operában s köztük magam szünnék... Én ma este megyek először bálba, Rivingtonékhöz...
— Ugyan!... Hiszen ruhás sínes! — szölt közbe Mrs. Follis.

— Már hogyne lenne! — kacagott Flossie pajkosan. — Előre látván, hogy előbb-több ügyis férjhez megyek, már egy hónapja megrendeltem a kelengyémet... Nézz csak ki, anyám, az ablakon — White, Howard and Co. éppen most hordatja haza a ruháimat...
— Oh, te kis... — tört ki Mrs. Follisból az álmélkító méltatlankodás. — Még hogy kelengyét rendelt magának!...

Vigan csevegtek tovább még vagy öt percig s ekkor lord Avonmere, sürgős dolgait hozván fel ürügyül, elbucszott. Miss Flossie még utána szaladt, s az ajtó küszöbéről is kiáltott:

— El ne felejtse a Rivingtonéknál bálját ma este!... Tudom, hogy van meghívója!...

Avonmere szótlannal bólintott és lassan ment ki a házból. Lent, az utcán, kétszer-háromszor is megállt és tűnődve, meg-megrázkódva dörmögött magában:

— Lehetetlen!... Hisz itt az anyja, meg a néneje... Micsoda örültség még csak rá gondolni is!... És még is: ez a leány eleven képmása Wil-longhby Ágnesnek!... Még a szemjára is ugyanaz!

Majd hirtelen összecsikorgatta a fogait és durván felkaczagva mondta:

— Utóbb még bennem is feltámad a lelkiismeret, mint Macbethben; — kisérteteket látok!

XVII. FEJEZET.

„Vigyen el az ördög, ha ez nem Pete!”
— Elmegy a Rvingtonéknál báljára ma este? — kérdezte a kis Gussie ugyanaznak úgy kilenc óra tájban Avonmeretől.

— Még magam se tudom, — felelte a nemes lord félvállról.

— Akkor hát ne menjen el.

— És miért ne?
— Mert én ma este egy kis vacsorára látom szívesen öreg cimboráimat — mondta Gussie gögösen. — Meg akarom nekik mutatni, hogy mult egy gazdag peer.

Avonmere arcán végigfutott a gyors mosolygás egy sugara; de ez csak egy másodpercig tartott; aztán érdeklődést szinlelvén kérdezte:

— S miféle vacsora lesz az?
— Oh, csak afféle férfi-mulatság... Utána pedig egy kis kártya, mint rendesen.

— Helyes, lord Bassington... Én hát elfogadom önt és köszönöm a meghívást — felelte Avonmere s feltörte azt a kis illatos levélkét, amelyet éppen a kezében tartott.

— Oh, oh, Avonmere! — kiáltott fel a kis Gussie. — Én ismerem ezt az írást... Tudja-e, mit fecseg a csöcselék?... Hogy miss Matilde Follisnál ön ittött ki engemet a nyeregéből... Hát nem ostoba beszéd ez?

— De bizony az! — felelte Avonmere kurtán, mert félt, hogy ha többször mond, nem fog tudni uralkodni magán.

Voltaképpen már tegnapelőtt szeretett volna szakítani a kis Gussieval, a kinek arcátlan bizalmaskodása napról napra nőtt, amióta báró lett; de csak türtőztette magát, mert azt gondolta, hogy nem fog ártani, ha pár száz dollár visszanyer tőle abból a pénzből, amit a Stillmann, Myth and Co. által a miss Flossie pénzéből adott át neki.

Azonkívül, tudván, hogy magához méltó gyűrűt kell adnia miss Matildének az eljegyzéskor, azt gondolta, hogy erre a célra legjobb lesz, ha elnyeri azt a gyémántot, amely most a Gussie kisujján tündökölt s új keretbe foglaltatja.

Ezért hát elnyomta indulatát és bárátságosan folytatta:

— Mindenesetre ott leszek, kedves Bassington. Hány órakor?
— Oh, úgy tizenegy óra tájban! Delmoniconál, a 11. számú szobában... Most elmegyek Van Twiler bácsihoz és Lydia nénemhez... A mióta peer lettem, nem tudnak betelni velem!... Hé, Jim, itt a kocsi?
— Igenis, mylord, — felelte az inas, alázatosan ajtót nyitva.

Mialatt a kis Gussie ásitozni ment egy órára a nagybátyjához, lord Avonmere levelet írt menyasszonyának, melyben udvariasan bocsánatot kért, hogy sürgős dolga miatt nem lehet ott ezen az estén a Rivington bálján s egyuttal szerencsét kíván miss Flossienek is az első társadalmi szerepléséhez... Aztán két gyönyörű bál bokrétát rendelt Khindersnál s meghagyta, hogy e levéllel küldjék el őket miss Flossie és Matilde Follisnak.

— Ma este tehát megszabadultam a kisértetemtől, — mondta megrázkódva — s nem is kerülök szembe vele mindaddig, míg az idegeim eléggé meg nem erősödnek arra, hogy elbírjak a találkozást.

Igy megnyugtattván magát, tizenegy óra tájban csakugyan elment a Gussie vacsorájára, ahol vagy tizenketten jöttek össze az ujdonsült lord „öreg cimborái” közül s nagy tort esaptak a kis Gussie tiszteletére. Vacsóra után, mikor az ital többé-kevésbé mindnyájuknak a fejébe szállt, a kis Gussie kártyát hozott s vigan járta a poker, amelyben Avonmere lord hagyományos szerencsésjétéül támogatva, meglehetősen összeget nyert, leginkább a vendéglátó házigazdától, aki nagyon is könnyelműen játszott.

Mikor együtt mentek hazafelé, Avonmere intette lord Bassingtonot, hogy ezental jobba vigyázzon és ne legyen oly vakmerő a játékban; de a kis Gussie hetvenkedve vágott vissza:

— Mi az a pár száz, vagy pár ezer dollár az ily gazdag embernek, mint jó magam?...

— Még a tengernek is van fenéke s nincs oly forrás, amely ki ne apadna, — felelte Avonmere. — Aztán meg ön nem játszik oly jól, mint a többiek.

— Ugyan, hogy mondhat ilyeneket! — kiáltott fel Gussie méltatlankodva. — Csak nem volt szerencsém. Ha csak egy kicsit kedvez is a kártya, nincs ember New Yorkban, akit ki ne tudnék fosztani... Például önt is!

— No, azt alig hiszem.
— Pedig elhiheti, ha mondom!
— Látja, — mondta Avonmere bizalmasan — nekem mindig nagy szerencsém volt a kártyában.

— Ha önnek szerencséje van, én meg viszont játszani tudok, — felelte Gussie elbizakodottan. — Azt hiszem, ötszáz dollárral már adósa vagyok?

— Ötszáznyegenyettől, — javította ki Avonmere.

— Nos, jöjjön hát a szobámba; hadd legyen dupla, vagy semmi.
— Már nagyon késő van... Hajnali négy óra.

— Ej, — felelte Gussie vállat vonva, — melyik lord megy ilyen korán aludni?... Csak jöjjön!
— Ha minden áron kívánja, — mondta Avonmere. — De figyelmeztetem, hogy én majdnem mindig nyerek!

— Most az egyszer veszíteni fog! — felelte Gussie megrögzötten.

Leültek hát kettesben játszani s reggel nyolc órakor abbanhagyták, Avonmere zsebre vágott egy csekket huszonöt száz dollárral, az ujján pedig ott ragyogott az a gyémántos jeggyűrű, amelyet miss Tillie tegnap reggel küldött vissza Gussienak.

— De... de... a viszonzással tartozik? — dadogta Gussie, aki végképp ittas volt, mert egész este brandyval itta a pezsgőt.

[Folytatása következik.]

MEGBIZHATÓ BANKÁROK.

E rovat alatt oly bankcégeket nevezünk meg, amelyekhez hontársaink bátran fordulhatnak pénzküldés vagy pénzbetétek czéljából.

NEW YORK ÁLLAM.

KNAUTH, NACHOD és KÜHNE, 15 William street, New York.
KISS EMIL, 184 Second Ave., New York.
Tíz év óta fennáll.

NEMETH JANOS, 457 Washington street, New York.

ROSETT MORITZ, 197 Stanton Street, New York. Alapították 1878-ban.
Pénzküldések és hajójegyzárások.
Fiókrodák: 146 Montgomery street, Jersey City, N. J., 447 State street, Perth Amboy, N. J., 22 N. Main street, Wilkesbarre, Pa., 16 Federal street, Youngstown, O.

SCHWABACH MAGYAR BANKHAZA, 143-1 Avenue, a 74-ik utca közelében.
Pénzküldéseket gyorsan és biztosan osztják. Hajójegyeket minden vonalra árusít. Kézjegyzői okiratokat kiállít és hiteltelít.

FALCK A. ÉS TARSÁ, 115 West 125, New York.
Az összes hajóvonalak hivatalos ügynöke, pénz legbiztosabban és leggyorsabban továbbít. Ingyenes jogtanácsot ad. Harnilacs év óta fennáll.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

B. HENDLER, successor to A. HENDLER SON & Co., Casandrá.
Pénzküldésének Magyarországra és Európára bármely részbe elcsön, gyorsan és biztosan. Hajójegyek az összes vonalakra az órázába sehol olcsóbban nem kaphatók.

FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Minersville.
Alapítóké \$500,000.00, tartalékalap és szét nem osztott nyereségy \$75,000.00. Elnök Charles R. Kear, pénztáros Harry F. Potter.

KLEIN JAKAB, magyar bank és váltóügynök, 1340 Penn Avenue, Pittsburg.
Megbízható pénzküldés és hajójegyzárások. Kiállít közjegyzői okiratokat és elvállalja hasznos ügyeknek elintézését.

FIÓKÖZLETEK: 207 Sixth Ave., HOMESTEAD, Pa. és North Duquesne Ave., DUESNESNE, Pa. Mindegyik üzlet Klein Jakab személyes felügyelete alatt áll s így bármelyik fióküzethez forduljon is a magyarság, mindenütt pontosan és lelkiismeretesen fog kasszálgatni.

KAIL G. ÁRPAD, Uniontown, Pa.
Amerikai és hazai ügyek elintézésé. Közjegyzői hiteltelítés. Pontos pénzküldés.

FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Leechburg.
Üsszes tőke \$450,000.00. Bankbetétek elintézésé. Pénzküldés és hajójegyzárók.

SCRANTON SAVINGS BANK, Scranton, Pa., 122 Wyoming Ave.
Tőke 100,000 dollár. Főléleg 500,000 dollár. Szakkelet-Pennsylvaniaiának legelső takarékpénztára.

OHIO ÁLLAM.

PAPP MIKLÓS, 2929 Lorain Ave., Cleveland, O. Államilag engedélyezett hajójegy-, pénzküldés és közjegyzői iroda.
PERCEL LAJOS, 532-534 Pearl street, Cleveland.

WISCONSIN ÁLLAM.

MERCHANTS AND SAVINGS BANK, Kereskedelmi és Takarékbank, Kenosha.
Wisconsin állam felügyelete alatt. H. B. Robinson elnök. Tőke \$25,000. Elad hajójegyeket minden vonalra. Pénzeket elküld a világra bármely részbe. Takarékbetéteket elfogad.

NEW JERSEY ÁLLAM.

RIZSAK JANOS, 128 Second street, Passaic.
Pénzküldés és hajójegyek. Bármilyen okiratokat elkészít.

JOSEPH MAJOR MYERS, Phillipsburg és Alpha.
Pénzküldés, hajójegyiroda és közjegyzői hivatal.

WARADY LAJOS, 449 S. Broad St., Trenton.
Pénzküldés és hajójegyiroda. Házak, telkek vétele és eladása.

HUNFALVY HUGÓ

Hites ügyvéd és jogtanácsos,
— közjegyzői hivatal. —
Iroda a főpostával szemben.
231 BROADWAY New York City.

Dr. Wm. Julian

FOGVAROS
186 S. BROAD STREET, TRENTON, N. J.
Tálálható délieltől 9 órától este 8 óráig. Forduljon bizalommal dr. Julianhoz. Gondos fogműtéskért, ételírást vállal. Interstate Phone: 1084.

Pres. Joseph Solsson. Cashier: E. R. Floto.
THE YOUGH NATIONAL BANK of CONNELLSVILLE, Pa.
Ez a nemzeti bank minden betét után 4 százalékos fizet. A Connelvillei és környékbeli magyarság figyelmébe ajánljuk.

RIZSAK JÁNOS, KÖZJEGYZŐ

MAGYAR PÉNZKÜLDŐ és VÁLTÓINTÉZETE
127-2-ik UTCZA, PASSAIC, N. J.
PÉNZT a legpontosabban és lehetőleg leggyorsabban küld az órázába. Az összes hajótársulatok meghatalmazott képviselője.
MINDENMÉRT közjegyzői okiratok szakszerűen kiállítanak és konzultátsulag hiteltelítetnek. Jogi, katonai és telekkönyvi ügyekben pontosággal járok el.
REAM BIZTOS ÜGYEKBE pontosan és lelkiismeretesen járok el.
AZ UTASOKAT SZEMÉLYESEN ELKISÉREM a hajóhoz.
UTEBAZÁRITÁST, felvilágosítást és tanácsot INGYEN adok.

FIÓKÖZLETEK:
ALPHA, N. J. FRANKLIN FURNACE, N. J.
WHARTON, N. J. SOUTH PETHLEHEM, PA.

KNAUTH, NACHOD ÉS KÜHNE

PÉNZTALVÁNYOK, HITELLEVELEK A VILÁG MINDEN RÉSZÉBE ÜBÖKSÉGEKET ÉS KÖVETELÉSEKET PONTOSAN BEHAJTANAK

15 WILLIAM STREET - - NEW YORK.

